

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauina[e] Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De fide instrumentorum. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Pauli de Castro Prima super Codice.

¶ Et lacerasti. Adde Bal. in l. qui accusat. circa medium. C. de ed. specu. in ti de test. in. s. satis vult. facit ad hoc gl. in ver. cōpellas. in. c. cū causam de testi. quæ vult testem haberi pro productio contra eum qui præstat causam ne producat. Et ibi Abb. & p. doc. in. c. peruenit. el. j. de testi. cog. & quid de instrumentis laceratis coram iudice. an iudicet ac si plene probassent vide p. Abb. in. c. accepimus. de si. instru. & quid de lacerante proprium instrumentum quando redarguitur de falso. vide per Pe. de anch. consil. clxxij. incipi. Circa primum.

non sufficit dicere q. valet tantum quantum si essent receptæ corā iudice. Hoc non placet: quia ista verba nihil operantur. præter ea fuisse receptas coram iudice, operatur ut vltior examinatio non recipiatur. & hoc ex vi verborum includitur. ¶ Et no. ex isto tex. arg. quod attestaciones etiam inualidæ: puta sine iuramento, vel propter alium defectum: possunt validari de consensu partium: nō licet in alijs actis iudicialibus: vt si nō esset lis cōtest. vel alia forma debita seruata quæ cōsensus partium non posset facere valere: vt no. in c. de causis: de off. dele. quia solennitas & forma iudicialium fuit introducta ob publicum fauorem: sicut & ceteræ solennitates cui renuntiare nō potest: vt de testa. l. testandi. & l. nemo. de leg. j. Sed attestaciones recipiuntur in fauorem priuatum: & etiam sine attestacione potest valere iudiciū, & sententia: non sic sine solennitate requisita. & ista voluit Inno. not. in. c. cum causam. extra eo. in gl. pe. quæ incipit no. attestaciones &c. Sed si nil fuit actū, tunc si omnes testes uiuant, potest pars cōtra quā sunt producti, dicere se nolle stare dī

4 Et attestacionibus q. iterū examinētur. ¶ Et sic no. duplicē limitationem. vnā ad l. producti. ff. e. vbi habetur secundū vnū intellectum, quod testes examinati semel, amplius non examinantur: sed hoc fallit hic. alia est ad aut. at qui semel. s. ti. j. vbi dicit quod post didicita testificata nec iudē: nec alij testes recipi debēt. fallit hic. & hoc totū est ex eo: quia postquā recusat stare illis attestacionibus partium, est ac si factū nō esset. & sic nō præstat impedimentum, quod de iure nō sortitur effectū: vt l. qui per salutē. cum ibi not. de iureiur. ff. & in cle. j. de testi. in ver. recte receptis. cum ibi no. in gl. quod prouenit ex eo: quia arbitri nō habent authoritatem publicā: & sic parte recusante dicat attestaciones habētur pro nullis. ¶ Sed quid si isti testes dicat contrariū eius quod prima vice deposuerūt. Respondeo stabitur vltimo dicto: alius frustratoria esset dispositio huius legis. Sed qñ sunt recepti corā iudice si postea ex alta causa iterū examinentur: & aliter loquerentur, starec primō dicto: quia illa examinatio valuit ad quod vide p. Bar. in l. eos. ff. de fal. Alij dicūt q. ista cōtingunt ppter varietatē instātie, quæ facit vt nō noceat didicisse testificata. l. per hāc. de tēp. app. quod licet sit verū de iure ciuili. de iure canonico secus. quod nō consistat variationē instātie: sed idēitatē rationis: quia ita subest suspitio subornationis in instātia diuersa, sicut in eadē, qñ super eisdē capitulis examinātur, vel directō cōtrarijs. Si autem omnes sunt mortui, vltior examinatio non requiritur: quia illæ attestaciones cōfirmantur authoritate huius legis si probata sit scriptura in qua continētur. quod nō. pro eo quod. s. dixi: quia requirit q. cū authoritate notarij, & subscriptione publicē, & signo. & hoc declarat in. d. c. præsentata. ¶ No. etiā cum dicit omni iure legitimo. ¶ quod licet attestaciones sint publicæ. non tollit ius opponentis cōtra personas & dicta. & dicit Bald. in d. auth. si quis in aliquo. post prin. quod est verū etiā si sint publicæ de consensu vtriusque partis. & etiam dicit secundū Inno. q. poterit opponi quod nō ritē sint receptæ non obstant publicatione facta de consensu partium: sed postea in. iij. col. circa si. dicit quod si iudex pnuuntialset de cōsensu partium illis attestacionibus dandā esse fidē, nō posset opponi cōtra psonas, vel dicta, nec cōtra ordinē receptionis. quod perpetuū tene menti: sed standū esset interlocutorie iudicis. Sed opp. & videtur quod licet omnes sint mortui, nō teneat quis stare illis attestacionibus: sicut non tenetur stare sentētiæ arbitri: quæ nō habet vigorem: licet metu pœnæ pareatur: vt in l. j. s. de arbi. solu. aliud in sententia. cui licet non teneatur stare præcisē: patitur tamen pœnā si nō stat. & sic sentētia nō est omnino frustratoria: sed si nō teneretur stare attestacionibus, nullam pœnam pateretur, quare non censetur promissa si nō stetur attestacionibus: sed si omnino stetur sententia, vel si per eū stat quomodus sentētia feratur: vt l. si quis rē. ff. de arbi. sic attestaciones prædictæ omnino essent frustratorie postquā testes nō possunt examinari iterum. ne ergo veritas pereat, intro duxit ista. l. vt eis stetur. & sufficit quod reueretur ius excipiendi cōtra personas &

dicta. ¶ & q. hic dicit in attestacionibus. idem dicit in cōfessionibus facta coram arbitris, vt prosit coram ordinario iudice secundum Io. an. c. iij. de iureiur. li. vj. in nouel. Similiter citatio corā arbitris facta interruptit præscriptionem: sicut facta coram iudice: vt cum antea. s. pe. s. de arb. ¶ Quæritur doc. quādo iterum examinantur testes: an sufficit quod dicant, dico in omnibus & per omnia sicut dixi curam arbitris: Bar. in l. eos. ff. de fal. videtur dicere sic. Bal. hic tenet contrariū: aliās ista. l. esset frustratoria. nam idem pars petit iterum examinari, vt videat an testis loquatur aliter quā primō fuerat locutus: certe si vult aliter loqui, potest: & sic vltimo dicto. vt dixi. & sic no. quod nō punitur de periuorio quia illud iuramentum & depositio habentur pro nō factis, postquā pars nō vult eis stare. Sed si non aliter loqui, non video quid repugnet si remittat se ad id quod primō dixerat: & hoc quoniam practico in testibus qui recipiuntur primō ad vnū finē, postea super eo examinantur ad altum finem: quia dicitur dico in omnibus & per omnia prout aliās deposui. Cōsiliū tamē est q. faciat sibi legi primum dictū, si forte nō bene recordetur de eo q. dixerat, quia si primō deposuisset coram iudice: & postea cōtrariū in aliquo, esset periuurus. & puniretur de falso: vt l. qui falsum. in Sequitur de fide instrumentorum. & continuatur: vt hic per glo. adde quod hic not. Bald. super facta qui vult bonam diem.

De fide instrumentorum. Rubrica.

- 1 Statutum quod in talibus causis sufficiant quælibet probationes: an debeat intelligi dummodo sint legitime?
- 2 Instrumentum si est perditum, qualiter poterit fieri probatio: et quid si factum alioquin fuit perditum?
- 3 Si cum producerem instrumentum contra te, ipsum rapuisti de manibus meis, et hanc sit: quod de tenore stabitur iuramento meo: et an teneatur de falso?
- 4 Si factio meo instrumentum meum quod habebam contra te proieci in ignem ex ira, et an perdam debitum?

L E X I.

Debitores. ¶ Perditio instrumenti nō nocet si potest fieri probatio per testes, vel alios modos legitimos. h. d. Et sic loquitur de secunda parte rub. de qua etiam loquuntur multæ alia. li. i. s. l. illatæ. vsq. ad l. scripturæ. ibi cum l. l. & alia sequenti loquitur de prima parte rub. l. de fide instrumentorum. de vltima parte scilicet de apochis & antipochis loquitur l. plures. j. eo. ¶ In tex. ibi: quibuscumque rationibus. ¶ gl. suppleto dummodo idoneis & legitimis. & similis gl. est j. de iud. instru. l. iure ha. fisco. li. x. l. & si instrumenta in ij. glo. quod no. pro ista dicente quod in talibus causis sufficiant quælibet probationes: nam debet intelligi dummodo sint legitime: nec censetur statutum dispensare contra non legitimas. hoc videtur verum, nisi statutum esset superfluum si restringeretur vt aliquid operetur, debet intelligi vt non plenæ probationes sufficiant: puta vnu testimonium vel iuramentum, vel alia indicia: puta si diceret in causis à decem libris. j. arg. eorum quæ no. in l. j. in fi. ad mun. vbi gl. dicit quod nunquam debet fieri talis interpretatio: vt statutum reddatur superfluum, cum alia interpretatio fieri potest. ¶ In tex. ibi: [si probaueris. ¶] puta per testes qui interfuerūt contra cuius vel negotio: & sic deponunt de veritate. nam sufficeret etiam si instrumentum non fuisset confectum. ergo & si fuit confectum & perditum: quia substantia debiti non consistit in instrumenti confectio: sed probatio: vt l. cum res. s. titu. ij. species ideo probatiois sunt p. res: vna ergo perempta remanent alia. Sed an sufficiant testes deponentes de veritate rei, quia non fuerunt presentēs sed de tenore instrumenti. quod dicunt se vidisse & legisse instrumentum in quo continebatur quod Titius erat debitor meus ex tali causa: sic vt not. in l. licet iniquum. j. eod. Si verò substantia debiti dependebat à scriptura. tunc non sufficit testes deponere de veritate negotij: nisi etiam deponant de instrumento, & de tenore eius: vt supra titulo. primo lege textum. in fine. ubi loquitur quinque numero: vt ibi habetur. Et prædicta quando casu fortuito perditum est instrumentum: si autem factio aduersus sufficit probare illud: & de tenore instrumenti stabitur iuramento creditoris. vt supra titulo secundo lege. si de possessione ne: vt ibi per Cynum. ¶ Quid si cum producerem instrumentum contra te ipsum, & rapuisti de manibus meis, & lacerasti. Respondeo de tenore stabitur iuramento sed non nocet

tenearis de falso: videtur qd sic: vt in l. j. §. qui in rationibus. ff. de falsis. dicit secundum Bal. qui allegat lo. an. in c. accepimus. extra e. tit. in nouel. qd illud esset verum, si pēlatē & deliberatē meū instru-
mētū cācellares, vel vituperares, nō ex iracundia. sed qñ ex iracū-
dia, nō teneris pēna falsi ordinaria: sed extraordinaria. ¶ Quid si
falsio meo instrumentū meū qd habebā cōtra te proieci in ignem
ex iracundia: an perdam debitū? dicit Bal. in si. hic qd nō. argu-
it. l. qd calore. ff. de regu. iur. sed ignorabitur conditio mea: quia si
probo per vnum testem, non dabitur mihi iuramentum in dese-
ctam probationis: quia liquidam probationem mihi subtraxi fa-
cto meo. Tene menti ista dicta.

¶ Si aliquis fuerit pronuntiatu legitimus, vel nō legitimus, respectu vnius, an senten-
tia proferat vel nocet respectu alterius, quominus iteratō possit allegari legitimus,
vel non legitimus?

Ex sola vsa falsi instrumenti potest quis accusari de falso, & etiam puniri: licet ipse
falsum non commiserit, nec committi fecerit: & quid si non abstineat: & quid in te-
stibus. et nu. 4.

Quid si utens ignorabat esse falsum?

Quid si protestatur quod utitur sub conditione, quod quandoque apparebit falsi-
tas, tunc non intendit eo uti?

An pēna sit causa criminis de falso, super seletur in ciuili, vel in executione instru-
menti petita?

In diuersis instrumentis contentis in eadem charta: si unus est falsum: an censetur etiā
aliud esse falsum?

Instrumentum continens diuersa capitula: an utitur totum, si in uno capitulo reperia-
tur falsitas?

An possit quis excipere de falsitate instrumenti, antequam accuset illum qui fabricauit,
et non aliter?

Quid de iur. pū. & mitius puniatur qui utitur instrumento falso, & non fabricauit, nec
fabricari fecit: quam ille qui fabricauit.

Sententia lata contra unum, quando nocet vel non nocet alteri?

Responsio tenet tanquam falsarij, an faciat eum infamem, ut repellatur à testimonio al-
terius.

L E X II.

Si vteris. ¶ Licet instrumentum fuerit probatū fal-
sum, seu pronuntiatum falsum quo ad
vnum vtem: sententia non nocet alteri volenti uti.
sed requiritur quod de nouo accusetur, & pronuntietur
falsum. hoc dicit not. & per hoc dicit Innocē. in c. causam q. qui
si sunt legi. ¶ vbi allegat causam huius. l. qd si aliquis fuerit pronū-
tians legitimus, vel non legitimus, respectu vnus, sententia nec
prodest nec nocet respectu alterius, quominus iteratō possit alle-
gari legitimus, vel non legitimus: sed in contrariū facit: quia sen-
tentia lata super statu perionæ cum vno, facit ius quo ad omnes
alios. vt in l. ingenuum. ff. de sta. ho. vel dic hoc verum quādo cū
persona ad quam principaliter pertinebat defensio. ¶ In text. ibi:
[si vteris.] Not. quod ex solo vso falsi instrumenti potest quis ac-
cusari de falso, & etiam puniri. licet ipse falsum non commiserit,
nec committi fecerit: sed alius fabricauit ipso ignorante. Videtur
hoc intelligi indistinctē, etiam si talis vtens ignorabat ipsum esse
falsum: quia in dubio præsuntur scire præsumptione iuris, nisi
probet errorem: vt in l. diuus. quæ est. l. pe. ff. ad l. cor. de fal. & ita
videtur tenere Gandinus in opere suo super rubrica. de falsis. li-
cet aliud dicat esse in attestacionibus falsis. & assignat rationem
quia super instrumento potuit deliberare antequā produceret,
sed super his quæ testes habuerint deponere non potuit delibera-
re. Breuiter mihi videtur qd ista distinctio non sit bona: & qd vtēs
falso instrumentū ignoranter nō puniatur: quia ignorans non de-
linquit: vt in l. ex maleficijs. §. longē minus. ff. de act. & ob. & in l.
general. j. de tab. l. xj. an autem præsuntur sciuisse in dubio,
vel ignorasse, non pōt dari certa regula, vel doctrina: sed ex qua-
litate personæ vtentis, & ex qualitate falsitatis quæ opponitur, ut
debet perpendere. & in dubio potius præsuntur per errorē
fuisse vsus, quā ex malitia: vt est text. no. l. pe. de his qui sibi ascri-
bi test. in fin. Præterea licet in testibus non potuerit deliberare an
tequam deponerent, & videret dicta ipsorum, postea verò delibe-
rare potuit. & ideo si videtur ipsos vel aliquem ipsorum dixisse
falsum in aliquo, debet incontinenti abstinere ab vsu: & dicere qd
vbi non intendit depositione talis testis. & ita vidi praticari. Est
ergo consilium qd ille contra quem producitur instrumentum: al-
leget ipsum fore falsum. & si ex tunc producens prosequatur, &
non abstineat, nō excusatur propter ignorantiam. & si postea ap-
parebit falsum, puniatur. & ita dicit Gandinus in opere p̄dicto
super rubrica p̄dicta. ¶ nisi ipse vtens protestetur qd vitur sub

condicione, si verū est qd protestetur. & qñ
cunq; apparebit falsitas, ex tūc nō intendit
vbi. vt no. Spe. de instr. edi. §. videndū. post b
prin. sed si ille contra quem producitur, fa-
cit producentem interrogari, iuret si velit
vbi, vel non: quia vtendo vult accusare de falso. prout quotidie
fieri videmus: & ille respondeat modo p̄dicto, potest ille pete-
re à iudice qd illi assignetur terminus ad deliberatē respondendū.
ita dicit Bart. in l. antepe. ff. de fal. & sic vel abstineat, si non vult
subire pēnam falsi. vt j. l. proxi. vel si non abstinere, & postea repe-
riatur falsum, non obstante protestatiōe punietur de falso. ¶ Sed
opp. quod licet abstineat, non euitet pēnam falsi, vt j. de falsis. l.
si falsos. Solu. ibi eo qui fabricauit, vel fabricare fecit: quia cum
delictum sit commissum & perpetratum, per poenitentiam non
abolitur: vt l. qui ea mente. ff. de fur. secus in eo qui non fabrica-
uit, seu fabricari fecit. sed duntaxat vitur quia delictum non est
consummatum, & sic habet locum poenitentia antequā con-
summetur: vt l. qui falsam. ff. de fal. Et ideo si testes deposuerunt
falsum, si quidem super falso articulo producto aperte nō pdest
parti abstinere ab vsu testificationis suæ: quia ponendo articulū
falsum fecit deponi falsum. sed si super articulo vero aliquam fal-
sitate commisit, prodest sibi abstinere ab vsu. & habet locū quod
superius dixi: & per hanc etiam legem dicunt Doct. qd licet testis
fuerit accusatus de falso, & punitus sententia non nocet produ-
centi: sed est necesse ad hoc vt puniatur, qd de nouo accusetur, &
condemnetur tanquam producens falsum testē. & fuit questio
disputata: quam refert Cy. in l. j. ante si. j. qui accu. nō pos. nam &
sententia lata contra adulterum, non nocet adulteræ: nec ecōuer-
so: licet sit maleficium commissum. alijs commixtum: vt l. denū-
tialle. §. si. cum. l. seq. ff. de adul. licet sententia absolutoria lata pro
vno alteri proferat. & ita videtur dicendum in proposito: vt si lata
sit pro teste, proferat producenti, vt amplius acculari non possit: li-
cet lata contra non noceat: ecōuerso si fuit pronuntiatum testē
falsum dixisse respectu producentis: & sic fuerit repulsus à testi-
monio: & hæc sententia lata contra producentem non nocet te-
sti: vt per hoc tanquam falsarius in alia causa repellatur: vt est ca-
sus singularis. ff. de inf. l. Lucius. ¶ In text. ibi. falsus accusatus
falsi. Criminaliter, & etiam punitus: vt patet. j. dum loquitur de
pēna. l. cor. de fal. sed an pendente ista accusatione criminali su-
per sedeat in ciuili, vel in executione instrumenti petita? vide
Cy. in d. l. j. qui accu. non possunt. Possit etiam intelligi ciuilitate
per modum excipiendi, quia fuit allegata falsitas instrumenti, &
instrumentum tanquam falsum fuit pronuntiatum, & lata abso-
lutoria fuit pro reo. In si. l. ibi [nec tu appellare debuisti &c.] qd
est in si. sed contrā: imō debueras appellare. saltem ratione qualis
qualis præiudicij. vt in l. a sententia. ff. de appella. Solu. bene po-
tuit appellare hoc respectu, sed appellare non tenebaris: quia
sententia non nocet quo ad plenum præiudicium. vt etiā ibi ha-
betur. vel dic licet faciat præiudicium qualequale quo ad causam
ciuilem: vt ibi. Secus quantum ad causam criminalem: vt debeas
puniri de falso, sicut si ille fuit punitus: & sic non debebas appel-
lare: nec poteras hoc respectu: qui tua non interest. In gloss. j.
ibi: [vel correus] non intelligas quod erant duo rei credendi:
quia tunc sententia lata contra vnum, nocet alteri: vt in l. ex
duobus. & ibi per Barto. ff. de duo. re. in articulo de sententia la-
ta contra correum, vel pro correo. vbi dicit quod lata pro correo
vel contra eum, indistinctē alteri nocet, & prodest: quia cen-
setur præoccupasse debitum. & istum dicit esse casum illius legis.
Intellige ergo quod non erant duo rei credendi in solidum: sed
quilibet pro parte: quia continebatur in instrumentū quod Seius
promiserat centum. & Titius. quo casu quilibet censetur pro
dimidia promississe: & tunc sententia pro vel contra vnum, non
nocet nec prodest alteri: cum iam debitum sit diuisum. ita sentit
Ang. licet quæ dixi nō dicat. nos possumus intelligere in correis
in solidum, qd licet sententia lata cōtra vnum noceat quo ad cām
ciuilem, non noceat quo ad causam criminalem: vt debeat de falso
puniri: quia in hoc non sunt correi: quia tamē tex. innuit qd tu po-
teras vti non obstante sententia lata cōtra Titium, nisi accuset de no-
uo pōt procedere qd dicit Ang. quia vti non posses, ex quo cor-
reus tuus fuit victus in causa ciuili. In glo. ibi: [vel cum essent duo
creditores, fecerunt sibi cauē.] Subdit super scribere & publica-
re duo instrumenta diuersa respectu diuersarum personarum, &

¶ Pronuntiatu legi-
timus. Adde Bal. l. l.
si. i. si. C. de peti. her.
¶ Ignorauer. Adde ar-
chi. in c. i. memoria.
in j. col. xix. dist.

Pauli de Castro Prima super Codice.

¶ Renuntiare instru-
mento. Adde Bal. in
liubemus. C. de iud.

diuersorum contractuum: vt in l. quā glof. allegat, sed an tūc repta falsitate in vno, cenleat alius similiter falsus absq; alia probatōe falsitatis: dic q sic. per ea quæ not. lnn. in c. fraternitatis. de hære. & Spe. in tit. de instru. edi. §. instrumentum. ver. quid si vnum. sed ipsi loquuntur in vno & eodem instrumento etiā continēte diuersa capitula, q si in vno capitulo reperitur falsitas, totum vitietur etiā respectu aliorū. nos loquimur de diuersis instrumentis: licet cōtentis in eadem charta, propter diuersitatem cōtractuum, & cōtrahentium. in quo casu nō ita puto dicendū eodē modo in testibus, si super vno capitulo dicant falsum, & in vna causa, dictū eorū reprobetur etiā in alijs capitulis diuersis, tanquā in illis præsumantur dixisse falsum. de quo vide Gandium in rubrica præallegata. vbi plenē disputat de hoc articulo.

¶ Et est tertia rubricella post rubricam de falsarijs. ¶ In gl. seq. ibi. [Alij dicūt.] Tu distīgue q cōtra eandem personā potest quis eligere quā viā vult, vel primō accusare criminaliter, vel agere aut excipere ciuilliter. vt. l. damus. j. de fal. sed quo ad diuersas personas si vult agere ciuilliter cōtra vnum, qui non cōmisit falsum: sed vitur instrumento: nō potest: nisi primō accuset illum qui fabricauit, criminaliter: vt no. in l. si. in fi. j. eo. si ergo producis instrumentū falsum cōtra me, videtur q nō possim ciuilliter excipere vel agere, nisi primō accusem notariū qui confecit. de hoc in d. l. fin. In glo. magna. pro eius declaratione aduerte. quia tria facit. nam mouet tres quæstiones. duas in principio vsq; ibi: [Item no.] & vnam in fi. Item secundō colligit quoddam notabile secundum quosdā: quod tamē reprehendit vsq; ibi: [Itē contra.] Tertiō format tres opi. in quantum illa litera vult quod sententia lata cōtra vnū super falsitate instrumenti, nō noceat alteri volenti vti dicto instrumento, quod imo noceat, partes patēt per se veniamus ergo ad gl. in ea. gl. in prin. ibi. [quæ est deportatio, & omnīū bonorū publicatio. Hodie nō vtimur istis poenis. ideo statuta prouidēt cōtra falsarios de alijs poenis. & illa sunt seruanda.] In eadem ibi: [vel dic verius decennio.] Hec verior: quia minus delinquit qui vitur & non fabricauit, nec fabricari fecit, quā ille qui fabricauit. & licet ambo incidāt. in l. Come. de fal. minus tamē punitur qui solū vitur. Et idem potest dici de statuto imponente certam poenā falsarijs, vt in illud nō incidat qui vitur duntaxat falso instrumento: sed mitius puniatur officio iudicis. vt in l. hodie. ff. de poenis. cōiuncta gl. l. aut facta. multa sunt consideranda in criminibus ad grauandum poenā, vel minorandum. & hanc tenuit Gandinus sub rubrica prædicta. In glo. ibi: [Nos dicimus non esse necesse.] subaudi quod se expresse obliget ad poenā talionis: sed sufficit q se subscribat: & si nō probat, punitur illa poena. & hæc est intentio gl. ¶ In gl. ibi: [Item contra.] Super isto contrario cum sequentibus. dic breuiter quod si sententia lata cōtra testamentum vel instrumentū cum persona, cuius principaliter interest: puta cum hærede: siue illa sententia sit rescissoria. vt lata super querela, quæ de testamento aliquo facit nullū: siue declaratoria nullitatis. quæ nihil facit de nouo, sed declarat. vt alibi habetur in l. heredes palā. §. sed si notan. ff. de testa. & l. adeo. §. cum quis in fi. ff. de acqui. re. domi. talis sententia præiudicat alijs quorū interest secundariū, & legatarijs. Sed lata contra vnū, cuius principaliter nō interest: nō nocet alteri, cuius interest principaliter. & si plurium interest æquē principaliter, lata cōtra vnum similiter nō nocet alijs: vt hic. & in l. j. ff. de excep. rei iudi. secundum ista intellige. l. si. de peti. hære. ff. & l. polla. j. de his qui. vt indig. potius cōcordat secundum doc. ¶ In fi. gl. ibi: [si lxxd. notauit illum falsum.] quare pronunciauit contra ipsum testem super falso, ex qua pronūtiatione efficitur infamis: vt. l. j. ff. de infam. nam tunc si producat per alium, potest repellī. non ratione sententiæ, de cuius natura est quod lata contra vnum alteri non præiudicat. vt ibi. & j. qui res iudi. per totum. sed ratione infamitatis: quæ ipsum committatur sicut lepra leprosum. & repellit quem ab officio publico, & a testimonio. quod est publicum officium: vt. ff. de infam. l. Miles. cum ibi no. Sed si non pronunciauit contra testes: quia nec contra ipsum processit, sed ipsum repulit a testimonio tanquam falsarium. quo casu sententia repulsiōis potius videtur lata cōtra producentem quā contra testem & non est infamis: ideo non repellitur a testimonio alterius. vt. l. Lucius. ff. de infam.

¶ Potest quis renuntiare instrumento quod habet, & eo amplius vti non poterit in iudicio contra eandem personam, & quid si extra iudicium renuntiet? & quid si renuntiat non extendatur ad causam appellationis.

¶ Ille qui renuntiauit instrumento quod allegabatur falsum, censetur tacite confiteri quod sit falsum, nisi expresse protestetur contrarium. §. quod non renuntiat propter hoc quod credat ipsum esse falsum, & quis effectum refutet ex hoc.

¶ Abstinens ab usu instrumenti falsi, euitat poenam falsi.

¶ Si non allegatur suspectum de falso, renuntiando usui, non censetur fateri ipsum falsum.

¶ Statutum si liceat bannitum haberi pro confesso, debet intelligi in comprehensum in ipso banno.

LEX III.

¶ Iaduersarius. ¶ Qui instrumento quod in de bitū reuocatur tanquā falsum, se non vsurum confitetur: videtur confiteri ipsum fore falsum: ideo nō potest eodē instrumento postea vti contra eundem. h. d. no. & est singularis casus. ¶ No. quod potest quis renuntiare instrumento q habet. & eo amplius vti nō poterit contra eandem personam. hoc est verū in iudicio, & hoc patet in p. dum dicitur apud a. c. ¶ Secus extra iudiciū. vt not. in aut. vt lxxd. prohib. matres debitorum: & creditorum. §. pe. & dixi in aut. vbo mus. §. de iudi. & hoc est verum siue renuntiauit ex eo, quia allegabatur falsum vt no. in Spe. de instr. edi. §. instrumentum, verū item opponitur q aduersarius. & not. Bal. in l. ne quisquā. in fi. gl. ff. de edē. Et maximē hoc procedit de iure cano. secundū cō declaratum est q quis possit in iudicio renuntiare probatiōem testium & instrumentorum, vt in c. de testibus. de test. & dixi in aut. iubemus. quæ tamen renuntiatio nō extenditur ad causam appellationis secundum Spec. imō sicut appellatio rescindit sententiā. ita rescindit cōclusionem & renuntiationem: & reponit partes in statu in quo erant tempore litis contestatæ. in prima causa. ¶ Item not. q ille qui renuntiauit instrumento quod allegabatur falsum: censetur tacite confiteri quod sit falsum: q est verum nisi expresse protestetur contrarium. §. q non renuntiat propter hoc quod credat ipsum falsum esse. & hoc est utile: quia primō casus producat ipsum contra aliam personam, poterit illud allegare semel confessus est fore falsum. & sic non debet audiri quia confessio expressa facta in vno iudicio præiudicat confidenti in alio etiam si primum iudicium sit nullum aliqua ratione: vt in c. p. nis cum ibi not. de testi. spol. circa fi. & quod not. Bar. in l. i. c. confessus. ff. de custo. reo. Sed secundō casu quando non fuit confessus ipsum fore falsum, renuntiatio non nocet sibi respectu aliorum personarum: sicut nec sententia lata contra eum respectu vniuersarum personarum non nocet sibi respectu alterius vt s. l. proxima. Cōfessio autem protestationem declarare animum protestantis, & reuocare ipsum: vt in l. & si quis. ff. de relig. Vltimō not. q abstinens ab usu instrumenti falsi euitat poenam falsi, quod declarat: vt dixi in l. præcedenti. Item si non allegatur suspectum de falso renuntiando usui, non censetur fateri ipsum fore falsum. Vnde dicit Bald. si statutum dicat bannitum haberi pro confesso. debet intelligi in comprehensis in ipso banno. secus in non comprehensis quia quod mihi non obijciatur non videor tacite confiteri: sed tenor banni diligenter est inspiciedus. & hoc probatur hic in p. ista dum dicit. [aliud fortē si nō reuocaretur:] dic imō sine fere. & dic aliud. quia non videtur fateri ipsum fore falsum, postquam non allegatur, tamen non poterit vti si confessus est se non videtur secundum Bar.

¶ Debitores fiscales qui soluerunt, possunt petere a fisco vel officialibus fisci, ut si conficiant scripturam de soluto: quæ dicitur apocba.

¶ Si non habent scripturam de soluto, quia non fuit confecta: & molestetur aliter soluendum: possunt petere a fisco edictum librum fiscale, in quo describatur solutio: ad exceptionem probandam, vel fundandam, sicut debitorum aliorum promissum.

LEX IIII.

¶ Lata dispensatori. ¶ Lex ista cū sequitur, tendit ad vnum tantum effectum. videlicet q nō noceat amissio instrumenti si per aliu modū potest probare, in vno tū nocet aliqñ, cū quis vult probare contra aliu instrumentum: quia grauatur in onere probandi, vt requiruntur quinque testes: nisi probetur perditio instrumenti: & etiam tenet vlt.

ut in l. testium. in fi. s. titu. j. sed qñ non vult probare contra aliud instrumentum, non nocet etiam in onere probare perditionem instrumenti: nec tenorem eius: & ad hoc tendit ista leges, quando superiunt testes qui interfuerunt negotio, & sic deponunt de veritate: aliàs dic vt in l. seq. j. & not. in ista. l. q. debitores fiscales qui soluerunt, pñt petere à fisco, vel officialibus fisci, vt eis con- ficiant scripturam de soluto: quæ dicitur apocha: sicut debitores aliorum priuatorum: vt j. eo. l. plures. j. Item q. si non hñt scripturam de soluto: quia non fuit confecta, nec perdit, & molestentur ad iterum soluendum, pñt petere à fisco edi librum fiscale: in quo debentur solutes ad exceptionem probandam, vel fundandam: cur debitorum aliorum priuatorum: licet actor ad fundandam suam actionem nō possit petere à reo proprium instrumentum ipsius rei, qui accusare. cum l. seq. & in l. fi. s. de eden.

¶ An sufficiat probare instrumentum perditum per testes, qui non interfuerunt contractui: sed viderunt & legerunt instrumentum: & deponant de eius tenore? Probatio perditionis instrumenti absque probatione debiti prodest in duobus casibus: ut hic

LEX

V.

Sicut iniquum. ¶ De perditione instrumen- ti non statuitur simplici verbo hoc asserētis: sed habet necesse hoc probare. hoc dicit. Erpone casum sic. quod petebam à te centum: de quo dicebam me habuisse instrumentum publicum, & in igne fuisse perditum, & petebam te condemnari, & credi simplici verbo meo tam de perditione, quam de debito: dicens q. ad impossibi- le nemo tenetur: vnde cum non possim probare per instrumen- tum, debeo releuari ab onere probandi: & etiam q. ego sum talis qui nō dicere mēdaciū: inspecta qualitate mea: certe si reus ne- gas, sicut nō esset iustum q. ppter instrumenti perditionē pda- di dicitur debitum, si possum aliter probare: ita non est iustum q. de debito litetur simplici verbo meo, etiam cū iuramento: & etiam si velim probare perditionem instrumenti: sed debeo aliter debitum pro- bare per testes qui interfuerunt contractui. ¶ Sed an sufficiat pro- bare per testes qui non interfuerunt contractui. ¶ sed viderunt & legerunt instrumentum, & deponunt de ipsius tenore: glo. hic no. dicit q. non quātum ad plenam probationem: sicut nec creditur instrumento facienti mentionem de instrumento: vt in authen. quis in aliquo. s. de eden. Sed bene creditur quātum ad proba- tionem semiplenam, vt sic possum supplere eam per iuramentum, q. gl. semper allegatur: sed instrm faciens mentionem de alio instrm, non facit etiā semiplenam probationem: vt in d. au. ratio diuer- sitatis est, quia plus creditur testibus deponentibus cū iuramento de tenore instrumenti quod viderunt: quā notario referenti sine iuramento alicuius instrm. ita intellige dictā gl. secundū quod sentit doct. Item limita istā gl. nisi testes deponentes de tenore instrm sint periti literarū. i. in iure: vt sic possint discernere defectus. si q. fuisse- rent in tenore: puta doctores legū, vel canonum, aut notarij. quia tunc facerent plenā probationem: vt in c. cum olim. extra de pri- uilegiis. secundū Bar. probato tñ casu & perditione instrm, si ha- beret etiam pñt presumptio cōtra eū q. malitiose hoc faceret. ita in- telligas dictū Bar. qñ aut instrm fuisse surreptū per aduersariū, probato furto per testes de tenore, stare iurō creditoris: vt not. in l. si de possessione. s. tit. ij. nec puto q. tūc furtū probaret per iuramentum, q. sic essent duo specialia. ad hoc ergo vt ste iurō de tenore, & de veritate debiti: oportet furtū probari aliter quā per iuramentum. si qñ j. vi. ¶ In gl. ibi. illud enim. j. subaudi q. sufficiat probare perditionē instrm absq. probatione debiti: pdest in duobus casibus. vt sequit in gl. i. cū fuit perditū facto aduersarij: quia tūc de debito stat iurō & cū vult exonerari ab onere pbadi p. quinq. testes: quia vult probare contra aliud instrm. Nā si nunq. fuisset instrumentū confectū. volendo probare solutionē debiti: de quo consistabat instrumentum: habens duos testes necesse haberet proba- re per quinque. sed si fuerit confectum, & perditum, hoc probato sufficit probare per duos testes. vt in l. testium. in fine. s. titulo j. extra istos casus non prodest probare perditionem instrumenti, ergo non sufficeret si staretur simplici verbo creditoris. cuius cō- trariam innuit ista litera. dum dicit q. non est iustum sibi credi. ergo si crederetur, sufficeret. propter hoc gloss. soluit quod bene sufficeret quō ad semiplenam probationem, vel dic quod text. habuit alium respectum, s. q. non est iustum stare simplici verbo

creditoris. s. de perditione instrumēti, & de a debito: sed quod habet necesse debitum probare. & hoc satis innuit litera in fin. dum dicit. [fidem precibus vestris addeffe.]

LEX

VI.

Tatum. ¶ Licet sit perditū instrumentum ma- numissionis, potest tamen proba- ri manumissio p. testes. hoc dicit.

1. Quilibet presumitur esse vel fuisse bonus, nisi contrarium probetur.
2. An sufficiat alicui esse in quasi possessione privilegiorum: nisi probet, si negatur ipsum habere.
3. Quid in eo qui negatur esse notarius: & nu. s.
4. Doctor si perdidit privilegium doctoratus: vel etiam nunquam redemit à notario: an sufficiat probare doctoratū per testes? & quid si gessit se pro doctore per decennium.

LEX

VII.

Solennibus. ¶ Præmitte q. quādo milites re- mittebantur à duce belli ex iu- sta causa: puta propter valitudinem, vel senectutem, re- cipiebant literas testimoniales à duce: & tunc gaude- bant privilegijs veteranorū: aliàs secus. dicit ergo ista lex q. licet quis perdat tales literas, si potest aliter probare, sufficit: sed gl. mi- natur qualiter teneatur aliter probare. ¶ nā quilibet pñt esse bonus, vel fuisse, nisi cōtrarium probetur vt in c. j. extra de ser- uitiis. dicit gl. hoc ideo. quia nō erat in quasi possessione privile- giorū: si autem fuisset, releuaretur ab onere probandi: sicut ille q. est in quasi possessione filiationis & fraternitatis, releuat ab onere probandi: vt not. per Cy. s. tit. ij. l. neque natales. & l. non episto- lis. Per. dicit q. non sufficit esse in quasi possessione privilegiorū, seu privilegiū, quantum ad hoc vt quis releuetur ab onere proba- di: quia privilegia sunt contra ius commune: & sic contra illam possessionem vel quasi facit ius commune, ergo non prodest. si- cut videmus in eo qui est in quasi possessione seruitutis prædia- lis, v. personalis: quia siue agat, siue se defendat, cū habeat ius cō- mune contra se, quia omnis res pñt esse libera: nisi cōtrariū pro- betur. vt in l. altius. s. de serui. & aqua. talis quasi possessio nō rele- uat eum ab onere probandi: vt habetur per gl. in l. sicuti. s. si quæ- ratur. ff. si ser. v. & plenē per Bar. in l. si prius. de ope. no. nun. secū- dum hoc licet aliquis esset in quasi possessione notariatus, & cō- ficeret instrumenta tanquam notarius, hoc non prodesset si nega- retur notarius: nisi aliter probaret notariatū. quia hoc est quoddā privilegium contra ius commune: quod à principe confertur. vt eius scripturæ, & sic voci mortuæ credatur. iuxta no. per Inno. in c. cum P. tabellio. extra eo. tit. tamen Spe. videtur tenere contra- rium de instrm. edi. s. instrumentū. aliàs incipit postremo. in j. co. ver. sed quid si tabellio. pro eo tñ quod dicit Pe. videtur casus in c. cum personæ de priuile. li. vj. vbi qui allegat privilegium. debet ipsum probare, nec sufficit esse in quasi possessione ipsius. & di- cit ita fuisse terminatam quandā questionē ecclesiasticā, de qui- busdam canonicis. ¶ Breuiter dic q. aut quis vult vti privilegio in præiudicium alterius: & tunc nō prodest sibi esse in quasi pos- sessione privilegij: nisi probet, si negatur ipsum habere. ita loquit c. cū personæ. quia volebat vti privilegio exceptionis cōtra episco- pum cui erat subditus. & ita etiam loquitur quod dictū est de ser- uitate. qñ quis vult ea vti in re aliena in præiudicium dñi. Si ve- rò vsus privilegij non tendit in præiudicium alicuius, tūc videt sufficere esse in quasi possessione privilegij, quantum ad hoc vt nō debeat excludi ab vsu: nisi probetur contrarium. per gl. quæ est hic. & maxime quando talis vsus tendit ad publicam vtilitatem.

¶ Et sic in quæstione de notario ad hoc, vt instrumenta valeant, & q. gesta sunt: quod tēdit ad publicam vtilitatem: vt l. Barbarius. de offi. præto. quod sufficit si allegat notarius quod est in quasi pos- sessione notariatus. & quod talis tenetur & reputatur. & ostende- ret plura instrumenta ab eo confecta. & dicit Spe. q. nō sufficeret ostendere duo, sed debent ostēdi quā plura arbitrio iudicis. vt idē not. eo. tit. s. restat. in vlt. col. Si tñ peteret pronuntiare se nota- rium ad perpetuam memoriam. nō sufficeret sibi ista quasi pos- sessio ad hoc probandum: sed aliter probare deberet. ita intelligo istam materiam. & sufficit. ¶ Et per istam l. dicit Baldus, quod si doctor perdidit privilegium doctoratus, vel etiam nun- quam redemit à notario, potest probare doctoratum per te-

¶ Bon. Adde l. si ve- ro. in s. j. ff. qui sari d. cog. l. seruos. ff. de ma- nu. test. regula semel de reg. iur. li. vj. c. de omnipotens. ij. q. j. li- mita dicta iura. nisi agatur de præiudicio alteri: scdm Abb. in c. cū iure. de of. dele.

a Per testes. Add. lo. de Ana. in rubric. de mag. in h. columna. **b** Statut illi sententia. Adde q. hoc idem tenet Imo. & Ro. in l. iij. s. cōdenatorū. ff. de re iudi. & Imo. i. c. cū in iure. de of. dele. Et ibi dicit hanc esse eōdem opi. & hoc idē tenet Alex. de Imo. in cons. xxij. in h. vo. Et in proposito vide Pau. de Ca. in cons. lxxvij. col. h. ver. nō obstat. i. j. parte consiliorū novorū vbi q. si in sententia nō sit mentio de actis, licet sit transacta in re iud. & sic de antiquo lata non præsuntur pro ipsa iusta. Et si sit de longinquo lata cōtra absentē, licet de actis in ea habeat mentio, nō tū præsunt pro pro ea alle. In. in c. cū in iure. de offi. dele. §. alle. & in c. innotuit. de eo q. fur. or. susce. & no. secundū eundē Paul. in d. consil. ver. & co. q. ad hoc ut psumat p. iusta, absq. eo q. acta producantur, requir. q. ista oīa cōcurrāt. videlicet q. iusta faciat mentionē d. actis. & sit lata cōtra pntē nō cōtradictē. vel contra absentē et tati. & cōtumacē. v. sit ita antiqua q. sit difficile & quasi impossibile dēperire acta. Frā. Cur.

c Nō parat. Adde q. nō parat. erratib. in iure naturali. vel quasi: vt in l. venia. & ibi Ang. & doct. C. de in ius voc. sec. si errant in iure iure ciuili.

stes qui interfuerunt. & ideo qñ aliquis doctatur, in secreto vocant testes. Et in doctore possunt dici ea quæ dicta sunt de notario, si aliquis se gelsit p. doctore: & ita fuit tētus & reputatus: postea opponitur q. non est doctus, & q. gerendo se p. doctore commisit falsum: vt in l. eos. in fi. ff. de falsis. sufficit probare q. ita fuit tētus & reputatus lōgo tempore: nec credo q. sufficeret parū tempus: sed & requiritur saltem decennū. arg. eius quod habet. §. de per. hær. l. si filiul fa. & ff. de acqui. hær. l. qui in aliena. §. j. in tribus legibus sequentibus nihil dicitur.

g Licet sint perditā acta alicuius causa, an stabitur sententia continenti tenore actorum? et nu. 3.

h Sententia si transiit in re iudicatam: tunc censetur omnia solenniter acta: et statut illi sententia.

LEX XI.

Mācipatione.

Pnt per testes, si iteruenit scriptura: & postea perditā est, h. d. Dubium erat: quia in actis quæ fiunt corā iudice tam super his quæ sunt voluntariæ iurisdictionis: vt est emancipatio, adoptio, & manumissio, quam super his quæ sunt iurisdictionis contentiosæ, de necessitate requiritur scriptura: & sicut substantia eorū deperdet a scriptura: vt hic. & in c. quoniam contra falsam. extra de proba. sicut & in multis alijs casibus, in quibus scriptura est de substantia. qui nō in Spe. e. tit. §. postquā. & per gl. in c. j. extra de censu. & sic videbat q. perditā scriptura nō possent dicta acta probari per testes. leges autē pcedētes loquuntur quam do scriptura nō erat de substantia a principio: sed fuit adhibita ad probationē. vt in l. cum res. §. tit. ij. & in l. cōtrahitur. ff. de pig. & sic minor erat dubitatio: quia sicut nō nocebat ab ipso principio scripturā nō cōfici: vt in duabus legibus pcedētib. ita nō deberet nocere si fuit adhibita seu confecta, & postea fuit perditā. sed hic a principio fuit necessaria, ergo perditio videt nocere. Tñ ne veritas pereat, contrarium statuitur: vt licet si non fuisset confecta a principio, hoc noceret: nec posse probari per testes: si tamē fuit confecta: & sic non est imputandum parti q. casus perditionis non noceat, dummodo per testes probetur: qui interfuerint, vel viderint scripturam actorum. circa quod vide Cy. j. de eman. lib. l. in emancipationibus. perditio tamē videt probari per iurē secundū Bar. per l. h. j. eod. In text. ibi. [tenor nō existat. Inō ex eo q. nō fuerit confecta scriptura: quia nō sufficerēt testes, sed quia fuit confecta, & perditā: vt in fi. & sic tene primam opi. gl. reprobata secunda. Et inducitur ista lex. per Cy. q. licet sint perditā acta alicuius causæ, stabitur tamen sententiæ continenti tenore actorum. vt si dicat lite conte. iuramentum de calumnia & c. sed & in contrarium facit illud. c. quoniam contra falsam. extra de proba. vbi habetur quod de actis & tenore ipsorum nō statut verbis iudicis: sed ista verba prolata in sententia, sunt verba iudicis. debet ergo produci scriptura actorū confecta manu notarij, vel bonorum virorum. Breuiter super hoc fuerunt diuersæ opinio. doct. Cy. dicit hic q. si de recenti iusta lata est, non creditur nisi ostēdantur acta. secus si de longinquo. Barto. in authen. si quis in aliquo. de eden. §. & l. j. de rela. per illum textū. dicit an fuerit lata parte præsente contra quam lata est: & non contradicente, & statut verbis iustæ: aut parte absente: & tunc secus. certē ille tex. parum probat opi. Bar. quia ibi loquitur quādo cōtradictio poterat actum impedire: vt in scriptura relationis quam Iudex volebat facere ad superiorem: quæ legi debet partibus. vnde vna pars potest dicere, ista relatio non bene stat alio modo: & si iustē mouetur, ista cōtradictio impedit. Nam ista relatio habetur in stat puncti seu casus qui formatur pro habendo consilium. vnde

debent partes esse concordēs in facto: sed in casu isto talis cōtradictio nō habet impedire iudicē proferentē: quia sic de tam gestis. vnde si pars vult contradicere, appellet: vel si non potest appellare, dicat postea sententiā nullā: non video ergo qualiter possit contradicere simplici verbo. ¶ Spe. verō in ti. de instr. ed. §. redire in vlti. co. dicit an sententiā trāsui in rem iudicatā: & tūc censet oīa solēniter acta: & statut illi sententiæ: siue sit de recenti, siue longinquo. quod etiā videt tenere Imo. in c. bonę. de elect. A. nō transiit in rem iud. quia fuit appellatū: & tūc habet locū qm cōtra falsam. aliās aut actis nō credit, nisi ostēdat scripturam notarij. & ista videt melior sententia. Videtur tñ in primo casu subdistinguedū. Aut de actis sit mētio in sententiā: prout cōm fieri solet, & habeat locū dictū Spe. aut nō sit mētio, & habeat locū distinctio Cy. vt si sit de longinquo, statut sententiā: & præsunt oīa fuisse solēniter acta. Nā lex dicit q. lata sententiā lōdēx pot. acta circūducere, & cācellare: vt in l. acta. ff. de re iud. l. go nō requiritur exhibitio actorū ad valorē sententiæ. Aut est de propinquo, & tunc si pot. probari q. interuenit scriptura, & sit perditā, stabitur sententiæ. per hanc legē. si nō pot. probari, nō stabitur. nisi ostēdat etiā circūducta, vel cancellata. nam & illa ciunt fidē quantū ad valorē sententiæ: sicut instrumenta cācellatū probat debitū precisē: vt l. quidā tabularū. cū l. qui tabularū. ff. de furt. nec nocebit parti q. fuit præsens, & non cōtradictor: quia sciebat ius suū durare in iudicio nullitatis sententiæ. vt in l. si. §. non videtur. ff. qui. mod. pign. vel hypo. sol. Scripturæ ex illa fuit sumptum. c. imputari. extra eod.

1. Producentem unam scripturam continentem unum pro se, et aliud contra, repellitur continet contrarietatem: et quid si non continet contrarietatem? et quid si continet contrarietatem, et quando statut dignior? et nu. 3. 4. 5. 6.
 2. Quid si protestatur quod producit in parte, et partibus pro se tantum, et non contra?
 3. Quid si in instrumento productum per partem aduersam, cum non potuerit illud producere?
 4. Si produxit duo privilegia imperatoris diuersa, non tamen inter se contraria, et uno erat sigillum magnum, in altero partium eiusdem characteris, an videtur suspecta de falsitate?
 5. Quid si producantur duo instrumenta facta eadem die de una et eadem re, an contra valeant?
 6. Scripturæ quæ videntur aduicem contrariæ, vel repugnantes: an et quibus potest inuari?
- Faciens positionem contrariam iuramento: quod eo ipso censetur perjurum, nisi contrarietas possit cum distinctione inuari.

LEX XIII.

Cripturæ.

Et tam hic quam ibi pone calum. quod cōtra te produxi duas scripturas publicas, vel priuatas, vel vnam publicam, et alteram priuatam, quæ aduicem erant diuersæ, & altera derogabat, & vna faciebat pro me, & altera cōtra me. et dicebam fore standum ei quæ faciebat pro me, & alteram quæ contra habui pro non producta, quia per errorem: quia non est verisimile q. scienter produxissem illam quæ facit cōtra me: et tē non prodest mihi hoc allegare: nec admittat ad probandum errorem: sed est mihi imputandum quia produxi, cū potui prouidere: & ideo neutri statut: sed illa quæ facit contra me, derogat ei quæ facit pro me. h. d. & limitat Cyn. nisi producat effectum cui error iuris non foret imputandus. puta mulier vel rusticior l. cum de indebito. ff. de proba. post prin. aut non potuerit cōtrahere peritiores. quæ limitatio non videtur bona. maxime in iustis co. per ea quæ no. idem Cyn. in l. j. s. de iur. & fac. agno. vbi dicit q. rustico non parcat. propter rusticitatem, nisi in his quæ perierunt in iure expressa. & vide hoc quod habetur in Spe. tit. §. videndum. verli. Item not. ¶ Sic & si produco vnam scripturam continentem vnum pro me, aliud cōtra me: si continet contrarietatem, repellitur. & in neutro sibi creditur. per l. vbi agnoscantia. de regu. iur. si non continet contrarietatem, statut vni tam ei quod pro me, quam ei quod facit contra me. licet produxerim præsmissa protestatione quod producebā in parte, & partibus facientibus pro me, & non contra me: per ea quæ no. gl. in l. j. §. editiones. circa si. mag. glo. ff. de eden. & in Specu. eo. tit. §. videndum. verli. quid si produxi. & ver. Item si produco. ¶ Et in instrumēto productum per partē aduersam, bene prodest partī statio quod ipsum admitto in quantum facit pro me, non in quantum contra: quia non potui prouidere: sed produxi a me prouidere.

videre potui: & postea constat iudici, ut iudici de eo quod facit contra me, potest ex suo officio supplere: ut s. ut quæ desunt ad uoca. per l. j. In text. ibi. [derogantes.] s. vel ratione directæ cōtrarietatis, vel indirectæ vel ratione verisimilitudinis. & in hoc cōtinent exempla. gl. licet nulla sit contrarietas directæ, vel indirectæ. & licet altera publica, & altera priuata. licet quidam contra: ut in prin. gl. vel vna dignior altera, nec quantū ad hoc eadē veritas ratio: quia debet producenti imputari, non sic qñ vna producit ab vno, altera ab altero: quia statur digniori. sicut dicimus in testibus: ut l. ob carmen. §. si. ff. de testi. sed in testibus est plus, quia etiam si producant ab vna & eadem persona. & sibi ad inuicem cōtrariantur, nō omnes repelluntur: sed statur dignioribus, quia non potui prauideri quid essent dicturi. ut not. s. tit. j. l. si qs testibus: sed si vnus testis sibi ipsi cōtrariatur, repellitur tanquā falsarius: ut l. qui falsa vel varia. ff. de testibus. Et diuide glo. magis in tres partes. quia primò dicit istam legem posse intelligi altero de tribus modis. s. quando sunt diuersæ scripturæ: nō tamē contrariæ directæ, vel per indirectum: non tamen verisimiles. de quo potuit duo exempla. & primum reprobatur, secundū tenet. Itē qñ sunt diuersæ & contrariæ per indirectum, de quo ponit vnū exemplum. Tertio & multo magis quādo sunt contrariæ directæ vbi ibi. [prædicta autem seruantur.] Sed si essent diuersæ, & nō cōtrariæ directæ, vel per indirectum, & verisimiles: tunc nō proderet ista l. & hæc est intentio glossæ. Postea ex glo. illa secundo loco colliguntur tres opi. vna de l. optimam. j. de contrahen. stip. q. sicut digniori: non autem ambæ repellantur. & soluit q. ibi vna producebat ab vno, & altera ab altero. hic ab eodem. & eodem modo solue aliud contrarium. de l. cum de ætate. ff. de prob. quod est vltimum contrarium gl. Et & tertium. q. ista l. sit sup. illa. per l. vbi repugnantia. de reg. iur. & soluit q. ibi in vna & eadem scriptura erat contrarietas, hic in diuersis. & hoc vsque ibi. [An autem.] ibi format. q. quid in testibus sibi cōtrariantibus? in quibus dic. ut s. dixi. Quid autem si quis producat vnam scripturam, & etiam testes contrariantes scripturæ? Alberi. format illam q. & distinguit aut illi testes sunt descripti, i. illa scriptura: et sicut testib. aut nō sunt descripti, & stat scripturæ publicæ, v. dic. vel l. seq. dicit. Itē qd si pduxit duo priuilegia iperitoris diuersa nō inter se cōtrariata: & i. vno erat sigillū magnū, i. altero paruum eiusdē characteris: dicit hæc q. fuisse de facto inter quendā regem, & quandam comitissam. & cū allegarentur suspecta, propter diuersas formas sigillorum: quia vnus erat maius altero, comitissa dicebat Imperatorem mutasse sigillum, sed quia non probauit, fuit iudicatum contra priuilegia: tanquam suspecta de falsitate secundū Guidonem de Suzaria de Rhegio. In prin. glo. ibi. [de contrahen. stipu. l. optimam.] sed gl. j. in versu. [prædicta autem.] dicit illam legem loqui qñ vna scriptura producebatur ab vna parte, altera ab altera, & tunc statur digniori: & sic si vna esset publica, altera priuata, staretur publicæ, qñ autem ab eadem persona, tunc etiam dicto casu habet locum ista lex, ut neutri stes. & hoc etiam dicit lo. An. in d. c. imputari. extra eod. In gl. ibi. [quia vtrūq. potest esse verum si diuersis temporibus &c.] & quia primò vnū continet vsum fr. postea aliud proprietatem. & produco ambo instrumenta contra te, agendo rei vendi. ad probandum dominium, certè habet locum ista lex, ut neutri stetur: quia staretur secundo instrumentō cōtinenti emptionē proprietatis: propter qd vsum fr. fuisset extinctus. si formalis, & sic probarem dominium, si cōstabat venditorem esse dominum: sed si eodem tempore emissem vsum fr. formalem & proprietatem, & vtrūq. instrumentum producerem: tunc bene haberet locum ista lex, sed istud exemplū nō esset de diuersis. l. & nō à diuersis seu cōtrariis. sed de directō cōtrariis: quia ista nō possunt simul stare q. habeam proprietatem & vsum fr. formalem in eadem re: ut in l. vti frui. ff. si vsum fr. pe. & hoc vult gl. ibi in ver. [multo magis si sunt directō contraria.] & sic ergo improbat glo. illud exemplum quantum ad primū indirectum. In gl. ibi. [quod nō est verisimile.] sicut ergo nō reprobantur ista instra ex eo q. sint cōtraria: quia vtrūq. poterit esse secundū naturam q. eadem die erat pro me: postea p me & vxore, & confecta fuerunt instrumenta per diuersos notarios, & per diuersos testes: tñ non est verisimile: & ambo repelluntur hac ratione: & eodem modo potest esse q. primò emi à Titio: & postea coram alio notario Titius mihi donauit eadem dictamen est verisimile: ideo repelluntur. In gl. ibi. [sed per medium.] non dire-

ctō. Nam in vtroque continetur affirmatio a in vno quod promissisti Boni. ibi existens. in alio quod promissisti Romæ eadem die ibi existens. Istæ propositiones non sunt contrariæ: nec contradictoriæ. sicut ista: omnis homo currit: omnis homo legit, sed sunt cōtrariæ propter reductionem ad impossibile quia impossibile fuit q. eadem die omnes essent in duobus locis tantum distantibus: secus si non tantum distaret: puta Bononiæ. & Mutinæ. nam tunc non essent contrariæ directæ, nec per indirectum: ideo ratione contrarietatis non essent instrumenta irrita dummodo essent verisimilia quæ in eis cōtinentur. Directō verò contraria sunt, quādo vnum continet negatiuam & aliud affirmatiuam. Vel si producerem duas sententias, vel instrumenta sententiarum, in quarum vna fuisses mihi condemnatus, in altera absolutus in eadem causa. Nam & secundum Dyalecticos vniuersalis affirmatiua & vniuersalis negatiua sunt contraria directæ. ut omnis homo currit: nullus homo currit: sed vniuersalis affirmatiua & particularis negatiua sunt contradictoriæ. ut omnis homo currit: quidam homo non currit, quæ possunt dici contrariæ per indirectum secundū modum loquendi legistarum. quia si ista omnis homo currit, est vera: ista quidam homo non currit, est impossibilis: seu falsa. ¶ Vltimò recollige quod aut scripturæ diuersæ quæ videtur adinuicem contrariæ vel repugnantes, possunt aliqua subdistingtione iuari, ita quod esset contrarietas, vel repugnantia. tunc non habet locum ista l. sed sunt ad concordiam reducendæ per subdistingtiones, ut in prima constitutione huius voluminis in §. quibus. siue producantur ab eadem persona, siue à diuersis. & sic vtrique statur: siue sint æqualis dignitatis, siue altera sit dignior altera: vnde dixit alibi Jacob. But. quod si aliquis habet duas positiones contrarias prima facie purè & simpliciter. puta quia in vna dicit se emisse à domino, & dominum effectum fuisse per emptionem & traditionem, in alia dicit se præscripsisse longo tempore cum tit. & bo. si. quæ videtur contraria prima, quia si erat dominus, non potuit præscribere: ut in l. sequitur. §. lana. ff. de viuca. nō debet repelli: quia possunt saluari hoc modo. nec q. secunda positio censetur facta sub conditione, si prima fuerit negata, & non possit probari venditor fore dominus, quia saltem ex titu. habito ab eo potuit præscribi. Nam & plures exceptiones contrarias potest quis proponere etiam purè & simpliciter, & censeatur propositæ conditionaliter si vna poterit probari locum habere altera: ut in l. nemo prohibetur. ff. de exceptio. & sic ponens cum iuramento non erit periurus. nec habebit locum. c. si. de iur. reu. lib. vj. & ibi dicitur q. faciens positionem contrariam coipso censetur periurus, & idem si vna & eadem positione continetur contrarietas. quia hoc est verum quando talis contrarietas non potest cum distinctione iuari. Tene menti. Si verò tales scripturæ contrariæ, vel inuicem derogantes ratione verisimilitudinis, non possunt cum distinctione iuari, tunc aut fuerunt productæ ab vna & eadem parte, & habet locum ista lex, ut neutri stes. siue ambæ sint publicæ, siue ambæ priuatae. siue vna publica, & altera priuata: & siue sint eiusdem dignitatis, siue vna sit dignior altera. Si autem vna producat ab vna parte, altera ab altera, tunc statur digniori: & si essent æqualiter dignæ, staretur verisimiliori ut in testibus. ut in l. ob carmen. §. si. ff. de testi. & esset casus specialis in quo sententia præsumeretur lata p vna parte, similiter præsumeretur in illa scriptura quæ faceret pro illa parte, ut in casu qui habetur in cap. si. de re iudi. Si autem ista cessant, & esset omnino æqualitas, & tunc pronuntiaretur contra partem, cui non inculceret onus probandi: quia istæ probationes propter repugnantiam colligunt se adinuicem: & perinde est ac si neutra pars probasset per capit. in pñsentia. extra de testi. in ratione sui: & ita distinctio colligit ex dictis doct. hic. Ioā. Cal. de bono. in d. c. imputari. extra eodem. sequit l. in exercendis. vide etiam eodem tit. §. instrumentum. ver. Item oppo. cōtra instrū quod p allegatam scripturam. vbi de materia huius legis.

¶ Probatio, in quibus casibus melius fiat per testes, quā per scripturam, & in quibus sit melius per scripturam quā per testes

a **C** Authoritatem notarij. Quod testibus æquiparetur notarij. vide per Albe. de ro. in l. cū precib⁹. C. de proba. Bal. in l. i. §. si ff. de verb. ob. Car. in c. quoniam cōtra. de p. ba. in j. col. Car. in c. cū loz. de fide instru. **b** **C** Requiratur. Adde gl. in c. testis in iij. q. q. §. gl. in c. in nostra de test. Alb. de ro. in l. cum precib⁹. C. de proba. Bar. in l. ij. in §. si dubietur. ff. quādam mo. test. ap. Spe. l. tit. de constr. edi. in §. instrumentum. ver. lē q. testis scripsi. Pau. de eleaza. An. de Bu. & Abb. in c. tertio lo. co. de p. ba. An. de bu. in c. cū a nobis. in iij. col. de test. Bart. in l. heredes palā. in prin. ff. de test. per d. Fely. in c. cū oēs extra eodem titu.

Quot testes requirantur ad reprobationem instrumenti & m. 4. & 5. **4** Quid si non reprobatur tenor instrumenti, imò pars confiteatur sed uult tollere presumptionem quæ resultat ex tenore? **5** Casus in quibus contra instrumentum non admittitur probatio in contrarium. remissive. Si notarius attestatur in actis quem fuisse citatum, prout constat ex relatione talis nuntij: & ille nuntius dicat se nunquam citasse nec retulisse, an faciat uacillare scripturam notarij? **6** Quid si examinavit testes, & unus de testibus dicat se non dixisse prout notarius scripsit?

LEX XV.

Nexercendis. **1** Ista lex est vulgaris. & habet vnam materiā quam doc. tam legiste quam etiā cano. in c. cum loānes. extra eod. tit. tradit ita confusē q. vix potest capi bona conclusio. In ista l. potest poni casus duobus modis. primò, quòd si ego ago cōtra te, necesse habeo probare intentionem quam ego habeo, per testes & etiā per instrumentū. & in pductione testium imminet expensa

notariorum, qui habent ipsos examinare: in productione instrumenti non imminet expensa: vellem producere instrumentum, & omitto testes, dubito an bene faciam. quæsiui ab Imperatore quid habeam facere. Respondet Imperator q. possum facere securē. quia tantum valet instrumentum ad probandum, quantum depositiones testium. & econuerso si nō haberem instrumentum ad manus, quia fortē est in longinquis partibus, & expectaret expensam facere in mittendo pro eo, vellem producere testes quos habeo in promptu: certē sufficit. **2** cum tantum valeant testes quantum instrumentum: & sic ponitur casus in vna & eadem persona: & tunc dicit q. ista lex ponit regulam: quæ fallit in multis casibus. in quibus ad substantiam rei requiritur scriptura, & p cōsequens etiā ad probationem, quæ ponuntur p glo. in c. j. de cē si. lib. vj. & in Spe. de instru. edi. restat. vbi plenius quam tangant. gl. iuris ciuilib. quæ ponunt aliquos casus in l. contrahitur. ff. de pig. fallit etiā in quibusdam: in quibus licet non requiratur ad substantiam rei, melius tamē sit pbatio per scripturam quam per testes, vt in facto valde longinquo, q. melius creditur scripturæ quā memoriæ testium, quæ est labilis. vt in l. peregrē. in prin. ff. de acqui. pos. vel quādo est factum valde implicitum, & habēs plura capitula. arg. l. emptor. §. si. ff. de pact. in quibus casibus etiā in facto pprio cadit iusta ignorantia. iuxta not. per Bartolum in l. ires obligata. ff. de lega. j. Item fallit in quibusdam casibus, in quibus melius sit probatio per testes quam per scripturam. in quibus est dubium, an possint probari per instrumentum: sed de testibus non est dubium. vt not. in l. in lenatuscō. ff. ad Turpil. Item in pbatone domini: quod p instrumentum nō bene probatur. vt l. cum res. §. de pbatio sed per testes reddētes bonam rationem potest probari. & in quibusdam alijs, qui tanguntur in Spec. loco pæallega. Potest etiā poni casus si produco contra instrumentum continēs duos testes, in quo continetur quòd promissum mihi centum Bonoñ. tali die. tu productis duos testes, qui deponunt quòd illa die eras Romæ: quod pæualebit: & respōdet quòd tantum valent duo testes tui, quārum instrumentum cōtinēs alios duos: ex quo sequit quòd tua pbatio elidit pbatonē meā, & sic duo testes reprobāt instrū cōtinēs alios duos testes. Alij dicūt quòd nō sufficiunt duo testes tantum: quia p me habeo authoritatē notarij. & sic tres. vnde requirunt tres ad reprobationē instrumenti mei, vt sic sint pares probationes. Alij dicunt quòd nec tres sufficiunt: quoniam ad vincēdum aliquem requirit q. sit fortior eo, aliās neuter vincit. si ergo instrumentum habet vim trium testium propter notarium, ad hoc vt tua probatio pæualeat ipsi, requirit maior numerus: & sic quatuor. & hec procedūt quādo instrū continet duos testes de necessitate solennitatis instrumenti, & etiā probationis actus. quod est regulariter: vt in authen. eod. tit. §. sed & si instrū. Si verò cōtinet plures de necessitate, puta tres, quādo contractus excedit librā auri: vt in l. si. si cer pet. & tunc instrū habet vim quatuor testium ppter notariū.

ergo requirerentur quinque ex parte tua. Et si meum instrumentum contineret quinque de necessitate: vt quia est instrumentum codicilli, & sic habet vim. vj. testium propter notarium: requiruntur. vij. ex parte tua: & si non cōtineret. viij. vel x. ex parte tua: & alij fuerunt considerationes quorundam antiquorum. Iaco. autē de ra. reprobat, in quantum computant notarium pro vno: quia quia munt idē bis, nam numerus testium comprehensorū in instrumento non habetur pro illo numero, cū etiā si sint mortui, vel nō ponant. habeantur pro numero: nisi propter authoritatem notarij: quæ facit vt instrumentum habeat vim testium etiā nō dōponētium, vel mortuorum, q. ibi necessariō sunt descripti. Iuxta no. in l. fin. j. de fideicom. Quidam vltius dixerunt q. notarius in instrumento habet vim duorum testium. vt Odo. de quo in Spe. e. ti. §. restat. post prin. in ver. sed quæro. pro quo facit quòd habetur & no. in c. quoniam contra falsam. de proba. & sic dicunt q. ad reprobandum instrumentum vltra numerum testium ibi descriptorum requiruntur etiā alij duo ad reprobationem notarij. quæ op. falsa est: quia nec duorum, nec vnus testis loca habetur, quando probatio fit per instrumentum tantum, mortui vel non examinatis testibus ibi descriptis: sufficit enim q. auctoritas notarij faciat illos testes haberi pro examinatis. vnde si vtra hoc augeret numerū, bis cōputaretur: sed si sit probatio per testes ibi descriptos, quia fuerunt examinati cum iuramento, sic quia cessat ratio prædicta, & sic bene posset augere numerum: siue fuerit examinatus ipse notarius vnā cum testibus, siue non, propter attestationem quam fecit in instrumento tanquam persona publica, & propter iuramentum quod præstitit in notariatu. vt no. in l. domitius. ff. de testa. **3** Videndum est ergo quot testes requirantur **4** ad reprobationem instrumenti eo casu quod instrumentum producit in instrumentum, & testes in eo descripti nō examinantur. In hoc fuerunt plures op. vna fuit Azonis, quam ponit hic glo. vt distinguatur inter instrumentum seu scripturam puatam, & tunc sufficiunt duo. per l. optimā. j. de contrah. stipu. & scripturam publicam, & tunc requiruntur tres, vel quatuor. Primum intelligit de scriptura priuata, non confessata par paritatem uersam, tamen roboratam subscriptione trium testium: si enim esset confessata, nō reprobaretur per duos testes: vt in l. generaliter. j. de non nu. pecu. & si nō esset roborata subscriptione testium, probatam est negata: nullam faceret fidem. vt s. tit. ij. l. instrumentum. & sic non essent necessarij duo testes ad reprobandum: sed sufficeret negatio. In secundo autem dicto gl. loquitur alternativæ q. requiruntur tres vel quatuor, sed quæ pars alternativæ sit veniens non declarat. & sic remanemus in dubio, & in quo fundatur ista alternativæ. s. tetigi. Alia fuit opin. vt distinguatur inter reprobationem quæ fit per indirectum, & sufficiunt duo testes. etiam si in instrumento sint plures descripti: puta probando quòd cōtrahentes die descripta in instrumento non erant in illo loco, sed in alio longē distant, & sic reducit instrumentum ad impossibile. Aut loquimur de reprobatione directā, puta per testes qui dicunt se interfuisse tempore instrumenti, & q. res aliter fuit gestā quam notarius scripserit: & tunc requiruntur tot testes quot sint in instrumento descripti ad elidendam fidem instrumenti: sed ad reprobandum de falso requiritur saltem vnus vltra dictum: vnde sit potentior probatio. & primo casu producens instrumentum non pateretur aliam pœnā: nisi quia deficeret in probatione. Secundo casu tanquam vtens falso instrumentum punietur de falso. vt s. eod. l. ij. Istam opi. inter directam & indirectam reprobationem ponit glo. insti. de inuti. stip. §. Item verborum: & etiā Spe. in d. §. restat. post prin. vbi tractat de materia huius l. Tertia fuit opin. quòd non sit distinguendum inter directam, & indirectam imò cum instrumentum habeat vim tot testium quod ibi necessariō sunt descripti, semper requiritur maior numerus ad reprobationem ipsius: siue fiat directō, siue per indirectum. nam etiā & tunc quando per indirectum, quodam respectu videtur fieri directō. cum enim notarius attestetur q. tali die in tali loco contraxerunt, si testes dicant q. imò illa die nō erant in illo loco, sed alibi, contradicunt directō verbis notarij. nec debet cōcedi via via, quod altera denegatur. vt in reg. iur. Quarta fuit opi. vt circa hoc nō possit dari certa doctrina: sed committatur arbitrio iudicis ex qualitate personarū. si enim notarius esset suspectus, cōdederet potius testibus quam instrumentum, & econuerso si notarius est legalis, & testes suspecti, potius crederet instrumentum. In du-

bio ceteris paribus standum est in iſto. vt ſ. ti. ij. l. cum precibus. ſed in Nic. mat. cuius opi. vñ ſequi Bar. in l. j. §. fi. circa ſi. ff. quē ad. teſt. ap. eo enim caſu quo teſtes qui producunt ad reprobationē inſtrumenti, non ſunt in eo deſcripti: qñ autem ſunt, idē Bart. ibi proprius examinat. & plenius Inn. & Io. And. in c. cum lo. extra eo. Quinta fuit opi. Inno. quam tenet Ioā. an. d. c. & etiā Albe. in l. cū pñbus. §. tit. ij. licet dicat vidiffe practitari tertiam opin. & quod etiā Dy. tenuit eam conſulēdo. dicit enim Inn. q. ſiue lo. quatur de directa reprobatione, ſiue de indirecā, ſufficiūt duo teſtes ad reprobationem inſtrumentī, etiā cōtinentis quam plures teſtes, ſi illi nō examinātur ad corroboracionem inſtrumentī: quia licet inſtrumentum habeat vim tot teſtium quot ibi ſunt neceſſarij deſcripti. iuxta. not. in l. fi. j. de fideicō. hoc tñ eſt tunc verū qñ inſtrumentū nō reprobatur per alios teſtes: ſed quādo duo reprobantur auctoritas notarij, & ſic totum ruit: requiritur ergo ad tollendū reprobationem quæ ſit per duos teſtes: q. examinētur res de contentis in inſtrumento, qui deponant pro eo: alijs illi duo ſufficiunt. quam opi. Barto. nō recitat. † Et prædicta quādo reprobatur tenor inſtrumenti: ſi verō non reprobatur tenor, imō pars conſtituitur: ſed vult tollere præſumptionem quæ reſultat ex tenore: & tñ ſine dubio etiā ſecūdum Legiſtas ſufficiunt duo teſtes: vt ſi continetur in inſtrumento quod pmiſiſti mihi centū. nam lex præſumit quod per ſtipulationem: vt in l. ſciendum. de verbo. obli. ff. ſi vis probare q. nō animo ſtipulādī, ſufficiunt duo teſtes, licet plures ſint in inſtrumento deſcripti. vt not. in l. Juris gentium. §. quod ferē. ff. de pact. vel ſi continetur quod vendidī. ſi. Nam lex præſumit ita eſſe vt ſcriptum eſt. ſi vis probare quod licet ita fuerit ſcriptum, tamen reuera egimus quod eſſet pignus, non venditio, ſimiliter ſufficiunt duo teſtes: licet in eo ſint plures deſcripti. vt l. emptione inſtrū plus vale. quod agitur. Quid ergo dicendum inter tot opinōnes? Breuiter dic, aut in inſtrumento contradicunt teſtes in eo deſcripti. primum poteſt contingere altero de tribus modis. Primò, quod dicant ſe non recordari q. vñquam fuerint in illo contractū, & ſic loquantur dubitatiuē. Secundò, quod loquantur affirmatiuē, quod pro certo nunquā interfuerunt quia ſi interfuiſſent recordarentur. Tertiò, quod deponant ſe interfuiſſe: & q. res fuit aliter geſta, quā ſcripta. Primo caſu etiā ſi omnes dicant ſe non recordari, quia tamen non contradicunt cum iſta poſſint ſimul ſtare quod inſtrumentū ſit verum, & quod illi interfuerint, tamen non recordentur, & ſic nō reprobant inſtrumentum nec vacillare faciūt fidem. vt not. Inno. & Ioā. An. in d. c. cum Ioānes. & etiā Bart. in d. l. §. fi. tñ q. quē admodum teſta. ap. licet loquantur quādo vnus tātum teſtis. hoc dicit. ſed eadem ratio eſt quādo omnes, licet maior ſit præſumptio cōtra inſtrumentum, quādo omnes ita dicūt. hoc tñ videtur intelligēdum ſi tantum tempus tranſiuit q. verſimiliter poſſant nō recordari. quia memoria hominū eſt labilis, quod totum iudicis arbitrio relinquitur. Sed ſi nō tātum tempus tranſiuit, & eſt verſimile q. ſi interfuiſſent, recordarentur: putarem idem q. in caſu ſequenti: quādo loquerentur affirmatiuē, & non interfuerunt. Aut omnes in inſtrō deſcripti hoc dicunt. & clarum eſt q. inſtrumentum reprobatur de falſo: nec adiuuari poteſt per de poſitiones aliorum. Aut vnus tātum hoc dicit, & tñ aut erat ſupernumerarij: quia tot remanebant qui ſufficiebāt ad inſtrū, & etiā ad actum in inſtrō deſcriptum, etiā ſi iſte contradicens non fuiſſet adhibitus. & tunc non reprobatur, nec facit eius fidem vacillare. arg. optimū in l. haredes palam. in princ. de teſta. ff. ſi autem non erat ſupernumerarij: ſed de neceſſarijs, quia non remanebant tot alij qui ſufficerent: vt ſi erant ſeptem tantum in inſtrūto teſtamenti, & vnus tātum contradicit, q. & non interfuit, & tunc non reprobatur inſtrumentum tāquam falſum: ſed facit eius fidem vacillare, vt ei nō ſtetur: niſi ſaltem per alios duos ibi deſcriptos approbetur, dicendo ſe interfuiſſe, & ita actū fuiſſe prout deſcriptum eſt. etiā ſi nō dicant q. ille contradicens interfuerit: quia fortē ipſum non cognoscebant, nec perpenderūt. ita debet intelligi & limitari quod habetur in l. j. §. fi. quē admodum. teſta. ap. & expreſſe. per Ioā. An. in d. c. cum Ioānes. poſt Inno. Aut duo de reſcriptis in inſtrūto contradicūt, quod nūquam interfuerunt, & tunc etiā ſi ſunt ſupernumerarij: quia tamē contradicunt, videtur ſentire Ioā. And. & Inno. q. reprobant inſtrumentum: niſi per alios duos vel tres imponatur fides inſtrumentū. & etiā dicant non eſſe verum q. illi duo non interfuiſſent:

quia imō interfuerūt: & cum iſti aſſerāt aſſeruntur illis negatiuis. iuxta not. in l. diem proferre. §. ſi plures. ff. de arbit. In tertio verō caſu quādo dicit aliter fuiſſe actum quā ſcriptum: tunc aduerte. aut iſti nō fuerunt adhibiti tanquam teſtes ad ſolennitatem inſtrumenti, ſed inſtrumentum de ipſorum dictis fuit cōfectū: puta quādo notarij examinat teſtes, & de examinatiōe cōſicit inſtrumentum, adhibet alios teſtes ſecum. qui audiant depoſitiōes: ſed ſolus examinat. ſi illi examinati dicant ſe aliter depoſuiſſe quā notarij ſcripſerit ſtatur atteſtationi notarij. vt nota. in Spec. eodem titu. §. reſtat. ver. quid ſi vnus. cum prece. iuxta. ſi. & in tit. de teſte. §. j. ver. ſed pone ecce. p. c. ad audiētiam. de præſcrip. Si autem illi fuerūt adhibiti tāquam teſtes in inſtrō, & aſſerāt aliter fuiſſe actū quā ſcriptum: & ſic directō reprobāt, etiā ſi ſint plures deſcripti, locum habet opinio. Inn. q. reprobatur inſtrumentū: niſi ei fides imponatur p. alios. præſcriptionem ſuam quādo autem teſtes nō deſcripti in inſtrō contradicūt, videt tenēda opi. quam ſequitur Bart. in d. l. j. §. fi. vt ſit in arbitrio iudicis. & ceteris paribus ſi inſtrumentum eſt de lōgino facto, ſtabitur potius inſtrumentū quā teſtibus cōtradicientibus: ſi autem de p. p. in quo potius teſtibus. per not. in d. §. reſtat. in iij. col. vbi tractat de his quæ melius p. batur p. inſtrū quā per teſtes, & ecōuerſo. In dubio autem dicit Inno. & Io. An. potius eſſe ſtandum inſtrumentū: quia firmior probatio præſumitur & c. † Sed dic prædicta vera: niſi in caſibus in quibus cōtra inſtrumentum nō admittitur probatio in cōtrarium. qui ponitur hic in gloſſ. ſcilicet, in caſu l. fi. j. arbitrium tute. & l. antiquæ. ad velleſa. Vide etiā circa prædicta quod not. Cy. i. l. ſi quis decurio. j. de fal. quādo notarij falſe atteſtatur in actis quem fuiſſe citatum: prout cōſtat relatione talis nuntij: & ille nūtijs dicit ſe nūquam citatū, nec retuliſſe, an facit vacillare ſcripturam notarij? Vide quod ſic. per dictam l. j. §. fi. ff. quē admodum. teſta. ap. ipſe tenet cōtrarium poſſi multa: quia ille. §. fi. loquitur i. teſte. adhibito, vt teſte. ſed iſte nūtijs nō eſt adhibitus vt teſtis in ſcriptura ra notarij: quia ſcriptura iudicialis non indiget teſtibus, propter authoritatem iudicis. † & ſic dicit ſtandum ſcripturæ notarij ſi cut in ſimili not. Spec. in notario qui examinavit teſtes, & vnus de teſtibus dicit ſe nō dixiſſe prout notarij ſcripſit. * quia non facit vacillare ſcripturam notarij: ſed ſtatur ſcripturæ, ratione prædicta: vt nota. in Spec. de inſtrūto. ed. §. reſtat. ver. quid ſi dum atteſtatur. & verſi. quid ſi vnus. in iij. col. quid autem ſi iudex in ſentētia atteſtatur quem fuiſſe citatum, & ille negat, an ſtabit ſententiæ ſi nō apparet ex actis? Vide i. addi. Spec. titu. de ſen. §. vt autem. vbi plenē tractat de hoc. & quid ſi nūtijs reſert ſe citatū: & ille negat ſe citatum, an ſtabitur verbis nuntij? Vide in addi. prædi. de teſte. §. j.

1. Imbreuiatura notarij in quo differat à protocollo, & ab inſtrumento, & à minuta ſeu cheda. & nu. 5.
2. Si partes ſimpliciter egerunt quod contractus conclusus inter eas ſiat in ſcriptis, quā im portent hæc verba? & nu. 4.
3. Contractus an ſit perfectus & conſummatus ſtatim q. notarij ſuit rogatus & ſtipu latus, & quādo poſſint partes facere remoueri uel addi aliq. uerbum? & nu. 6.
4. An liber protocollorem ſeu imbreuiaturarum faciat fidem ſicut inſtrumentum?
5. Scriptura publica notarij, q. non requirit ſubſcriptionē partium, nec teſtium, ſed ipſius notarij cum ſigno ſuo, cum atteſtatione eius de teſtibus.
6. Si in uno contractu ſint plura capitula: & unum facit pro una parte: & aliud pro altera non poteſt altera dicere & allegare ſe eſſe melioris conditionis quā altera, quia capitulum præcedit in ſcriptura.
7. Quod aliquando proſit in ordine ſcripturæ præcedere.
8. Si in uolumine ſtatutorum ſunt ſtatuta contraria: & uno & eodem tempore conſirman tur an recipiant uigorem: ſic neutrum per alterum tollatur: an utrōq. præcedens cenſetur correctum per ſequens?
9. An poſt conventionem factam de uenditione, cum hoc q. ſicet inſtrumentum, ſi una pars non uult poſtea ſtare contentis, poſſit altera agere ad obſeruantiam contractus, tan quam fuerit perfectus & probare hoc per teſtes? & uide nu. 10.
10. Quid ſi tunc date ſint arre? q. de earum perditione uel redditione cum duplo procedat in duobus caſibus. ut hic.

Pauli de Castro Prima super Codice.

- 12 Si nolo recipere, an possim agere ut impleat, vel ut condempneris ad interesse?
- 13 Venditor an possit praeiudicium compelli ad tradendum, & an sibi possit auferri res manus militaris?
- 14 An ex nuda promissione transferatur dominium, & quando dicatur nuda?
- 15 Venditor si tradat rem ante instrumentum nondum completum, an transferat dominium?
- 16 An transferat etiam usufructum conditionem?
- 17 Si contractus non impletur, qua actione agatur ad arrhas, & si aliquis est passus damnum arrharum, an nihilominus teneatur ad interesse?
- 18 Si non reperitur nisi ultima scriptura redacta in mundum, non autem protocollum, vel imbreuiatura, an faciat fidem si pars altera petat, & alie producantur?
- 19 Quid si pars vellet redigere instrumentum de falso?
- 20 Si non fuit actum inter partes de aliqua scriptura fidei, & concluderunt contractum an postea ex intervallo possit alter ab altero petere, & conficiatur publicum instrumentum?
- 21 Si instrumentum est perditum, an possit quis petere a notario, & iterum conficiat, & an notarius possit sine mandato & auctoritate iudicis.

LEX XVI.

Contractus. Contractus qui celebratur in scriptis, non dicitur perfectus. nec aliquod ius in eo acquiritur quousque scriptura non sit completa, & habita pro absoluta. Quod contingit si redacta est in mundum, & sic subscripta a partibus, si est privata, vel a notario, si est publica. & partes ad alios actus procellerunt. hoc dicit. primo: & praedicta locum habent in instrumentis seu contractibus post hanc legem, factis. & in illis qui erant facti tempore huius. non tamen consummati: nisi super eis interuenit transactio, aut sententia. non autem habet locum in perfectis & consummatis. hoc dicit. ij. Et si per alteram partem steterit quominus perficiatur & consummatur, si dedit arrhas, illas perdit. si recepit, restituat eas duplicatas. hoc. iij. & ultimo dicit lex tota singularis, quam diuide in quatuor partes. Primo enim loquitur quod talis contractus dicatur fore perfectus. usque ibi. [ut nulli liceat.] Secundo declarat quando non erat adhuc perfectus, an ex eo foret aliquod ius quousque ex eo quod inter partes fuerat conclusus. usque ibi. [quae tam in postea.] Tercio declarat aliquos contractus trahi tur dispositio huius. usque ibi. [illud.] Quarto & ultimo ponit illud per quem stat quominus contractus perficiatur. Et pone casum ut clare intelligas. quod inter te & me solis verbis fuit conclusus, & concinatus aliquis contractus: tamen quia plura imminere capitula, ne in verbis alter nostrum posset decipi, ad remouendum deceptionem fuit actum inter nos quod iste contractus celebretur in scriptis. & ponamus quod fuerint testes praesentes, queritur quid importent illa verba quod celebretur in scriptis? Respondetur quod importat hoc quod ille contractus non sit perfectus, nec in effectu conclusus, quousque scriptura sit perfecta, id est, in mundum redacta: & a partibus absoluta. Nam primo conficitur una scriptura, quae dicitur scheda: & illa traditur partibus, ut videant & remoueat, & addant quod eis videbitur. & quilibet pars facit apostillas de manu sua: postea redigitur in mundum per notarium, vel alium qui ea habet conficere, interserendo apostillas, & remouendo quae voluerunt remoueri: & est verum quod notarius quando est rogatus, primo facit protocollum quod dicitur a partibus. quod est primum. & colos. quod est scriptura. id est, prima scriptura: in qua ponit annos domini nostri testium, & contrahentium, & substantiam contractus postea extendit. & ista secunda vocatur scheda: quae traditur partibus. & non est munda propter dictas additiones & cancellationes. postea ponit in libro: & tunc vocatur imbreuiatura: postea redigit in mundum in pergamento. & illud vocatur instrumentum publicum. scribit & apponit signum suum. his factis & recitatis inter partes si remanet concordia, dicitur contractus absolutus, cum ad alios actus peruenit. Est ergo intentio partium per illa verba quod contractus non sit perfectus, & quod nullum ius ex eo sit acquisitum, quousque oia ista sint consummata. Quidam tamen dixerunt dici tunc in scriptis celebrari, quod fuit actum expresse quod non valeret contractus: nisi scriptura sit completa. Alij dicunt quod non expedit dicere quod non valeat: sed sufficit dicere quod conficiatur scriptura. Nam tunc videtur actum quod aliter non valeat. ut habetur hic in glo. super verb. [in scriptis.] Iuxta intellectum est bonus: tamen non bene declaratur. Sed declara ut dixi quando partes simpliciter egerunt quod contractus conclusus inter eas fiat in scriptis. quid importat ista verba, lex ista interpretatur importare hic quod oia ista sint completa. Quid ergo erit de contractibus qui hodie celebrantur super rebus immobilibus? nam contra partes agunt quod conficiatur in scriptis: super

mobilibus vero raro vel nunquam, an dicatur moderni contractus celebrari in scriptis? Spe. videtur dicere quod sic in ti. de emp. & ven. §. j. ver. sed si dictum in secunda col. Idem videtur sentire hic Bal. quando fuit actum a principio. Secus si partes ex post facto egerint quod fiat instrumentum: mihi videtur quod ipsi non bene intelligunt. nam in contractibus modernis licet agatur quod conficiatur instrumentum statim quod notarius fuit rogatus, & stipulatus fuit, contractus inter partes dicitur perfectus & consummatus, licet adhuc scriptura non sit completa, nec partibus commissa, nec in mundum redacta: nec possit altera pars poenitere. cuius contrarium vult ista l. propter hoc. Idem Spe. in ti. de loca. §. nunc vero aliqua. verbi. quinto. videtur dicere quod forma huius legis hodie de consuetudine non seruatur in contractibus qui celebrantur in scriptis. hoc non placet. nam in modernis contractibus intentio partium haec est ut statim contractus sit perfectus & consummatus quod notarius fuit rogatus, & stipulatus, & forma scripturae committitur peritae notarii: ut extendat (more solito) non mutatis substantialibus: sed quoniam partes agunt non ut contractus conficiatur instrumentum: sed ut contractus celebretur in scriptis, non videtur considerare de peritia notarii, vel alteris scriptoris. Intentio eorum est quod scriptura tota extendatur, & ostendatur partibus, ut possint addere, & remouere: quia plura possent contingere in modo scribendi, qui retraheret alteram partium. & hoc videmus fieri in contractu pacis: qui habet plura capitula: quia non dicitur conclusa quousque tota scriptura sit perfecta. & ita intelligitur ista lex. Et idem dicendum est in actibus in quibus requiritur scriptura: & in appellatiōe ab interlocutoria non dicitur perfectus quousque tota scriptura sit consummata, & correctata: & postea non licet addere, vel minuere: & ideo errat notarius secundum Bar. qui rogatur de dicta appellatiōe. nam recipit schedulam vel scripturam a parte appellante: quae non est adhuc correctata. nec perbata: & statim eadem scripturam restituit sibi, ut addat & corrigat prout sibi placet. nam non debet facere, sed eam retinere talem qualem producta est: & si non stat in forma, datum erit appellanti quia non poterit postea addere, vel corrigere. & idem in scheda sententiae, si iudex eam tradat notario non acceptam: & postea velit corrigere: quia notarius non debet sibi restituere. Tene mus. In re. post princ. ibi: [nisi instrumentum.] glossa. intelligit. id est inter rogationes, id est, scheda imbreuiatura: & sic non. quod non les scripturae licet non completa, nec in mundum redacta, dicitur instrumentum, quod facit ad questionem hic formatam per C. si. an faciat fidem si producatur in iudicio. pone enim quod notarius antequam publicaret instrumentum, decessisset: altera pars contractus produxit librum protocollorum, vel imbreuiaturarum in iudicio, an stabitur tali libro? videtur quod sic: argu. hic quia vocatur instrumentum. nec ob id dicatur imbreuiatura: quia vult quod tali scheda vel rogatione nullum ius acquiratur parti antequam deducatur in mundum: quia loquitur quod fuit actum quod contractus fieret in scriptis: & sic antequam scriptura sit redacta in mundum, non est contractus completus, nec perfectus. nos loquimur quando erat iam completus contractus: quia non fuit actum quod fieret in scriptis, licet fuerit actum quod notarius esset rogatus, & sic statim quod fuit rogatus contractus est perfectus: licet scriptura non sit perfecta. i. consummata. Breuiter distinguendum est. Aut talis scriptura habet signum & subscriptionem notarii, vel in principio, quoniam vel post cum annis & ceteris quae requiruntur: & tunc procedit ista pars. multi enim cauti notarii statim hoc faciunt: quia ponit in libro imbreuiaturam. aut illa scriptura non habet formam instrumenti: puta est scheda manu notarii scripta de contractu cum annis domini, & nominibus testium, non redacta adhuc in libro: & tunc non ceret fidem in iudicio quousque de mandato iudicis per alium notarium fuerit in mundum redacta, & publicata: vel illam cui fuerit commissae rogationes notarii auctoritate publica, secundum ea quae habentur in c. cum P. tabellio. extra eo. tit. in tali tamen scheda non inserta in libro non sufficeret generalis commissio, sed requireretur: quia possent esse aliqua quae redderent ipsam suspectam. si tamen est reperta inter protocolla & scripturas notarii, potest committi eius publicatio: sicut si non esset reperta inter illas scripturas: quia esset suspecta. In re. ibi [subscriptionibusque partium.] haec referas ad scripturam priuata, quod fuit actum inter partes quod illa fieret: si autem quod fieret publica per notarium, non requiruntur subscriptiones partium nec testimonium fuisse subscriptionem notarii cum signo suo, & attestatio eius de testibus, ut

no gl. in auth. de hare. & fal. §. si verò absunt. in gloss. quæ incipit ergo. & hoc iatis innuit tex. sequens ibi. [& si per tabellionē & c.] In text. ibi. [postremo à partibus absoluta sint.] quod sit cū partes diuertunt ad extraneos actus. quousque verò hæc faciant. res nō dicitur absoluta: & semper partes possent dicere remouetur tale verbum, vel apponatur. quia semper cēsetur dictum hoc ab initio. arg. j. de insti. & substi. sub cōditio. fa. l. pe. in fi. & quod ibi not. Bart. vel diceretur fieri incontinēti. vt idem not. in l. lecta. ff. si cer. pe. in q. ij. In text. ibi. [vt nulli liceat.] Per istū ver. qui vult q. an cōtractū perfectum & absolutum neutri partium sit aliqd. ius quæsitū: sed vno & eodē instāti quæritur. s. cū paritur. & ab soluitur. dicit Barto. q. si in vno contractu sint plura capitula, & vnam facit pro vna parte, & alterum p. altera, nō potest altera dicere & allegare se esse melioris cōditionis quā altera. quia capi tulum præcedit in scriptura: licet enim pcedat, nō prius sibi grif ius q. alteri: imò vtriq. eo. istam. s. cū cōtractus pficitur, & cōsum matur. facit de leg. j. l. si ita scriptum. aliquādo tñ prodest in ordi ne scripturæ pcedere: vt in casu. l. quoties. ff. de vsufu. & in simi libus. Quid autem si in volumine statutorū sunt statuta contra ria. & vno & eodē tēpore cōfirmant: an recipiāt vigorem, & sic neutrum per alterum tollatur: an verò præcedens censeatur cor rectum per sequens: fuit antiqua q. de qua per Bar. in l. oēs popu li de iust. & iu. & in l. iutores. ff. de testa. tut. In text. ibi. [aliquod ius sibi ex eodem cōtractu vel transactione vēdicare & c.] Quæ ro quid in cōtractibus modernis: pone partes cōcluserunt mer catum de vna possessione pñtibus testibus, & expresso pretio, & dederunt sibi manus ad inuicem, & more solito dederunt de mium: hoc tñ actō q. notarius vocaretur, & esset rogatus. ante quā notarius fuerit vocatus, altera pars poenitet: altera vult age re ad obseruatiam cōtractus, tāquam fuerit perfectus, & vult po bare per dictos testes, an poterit vidi hoc de facto Florentiæ. & dixi q. nō: quia postquā egerūt à princip. q. notarius deberet ro gari, vident tacite voluisse suspendere substantiam cōtractus in tempus rogationis, & quod prius cōtractus nō esset perfectus: sed fuisset quoddam ratiocinū de futuro contractu. sicut in simi li habet in l. fidei cōmissa. §. j. ff. de leg. ij. vñ sicut qñ agit q. cōtra ctus fiat in scriptis, nō dicit perfectus antequā scriptura sit in mū dum redacta, & absoluta. vt hic, ita qñ agit vt notarius roge, nō dicitur perfectus quousq. sit rogatus. & sic in casu huius l. potest altera pars poenitere, & poenam nō patitur: nisi arrharū. vt hic in fi. nō autem cōpellitur ad perficiendū. ita in casu isto. quod aut hoc sit verū, patet euidenti ratione: quia si notarius adhibet, nō ponit in scriptura diē in quo partes inter se concluderunt: sed diem rogationis. ergo illa diē perficitur cōtractus: & nō erat per prius perfectus. in hoc tñ differt à cōtractu in scriptis: quia suffi cit notarium fuisse rogatum, licet scriptura nō esset in mundum redacta. nō sic quādo fuit actū vt fieret in scriptis. Idem postquā notarius est rogatus, nō licet aliquid addere, vñ mutare circa sub stantia cōtractus. sed solū circa corroborationem eorum que ge sta sunt: sed qñ geritur in scriptis, antequā scriptura sit completa possit quælibet pars addere, & mutare circa substantia: & istā partem puto veram. In ver. [illud etiam.] quod dicit i. isto ver. vñ qñ in fi. de perditione arrharum, & redditione earum cum du plo: procedit in duobus casibus. primus quando fuerit date ar thæ contractu adhuc non completo: & per alteram partem stat quominus perficiatur. vt si dedit arrhas, perdat: si recepit, reddat duplicatas. Item procedit qñ cōtractus erat perfectus, nō tamen completus: quia res nō erat tradita: & per partem stat quominus impleretur. Circa primum intellectum op. si per testat quominus cōtractus perficiatur, videtur q. debeat haberi pro perfecto. ar. in l. iure ciuili. ff. de condi. & demon. & in l. Labeo scribit si mihi bibliothecam. ff. de cōtrahē. emp. & sic cū possim agere ad im plementum cōtractus, videt q. cesset hæc poena. qñ debeo tibi ali quid dare vel facere: & per te stat quominus dem vñ faciā, fateor q. est perinde ac si dedissem, vel fecissem. vt cōtrario: sed quando tu debes mihi dare aliqd. vñ facere, & p. te stat quominus des, vel faciās, nō est verum quod perinde sit ac si dedisses, vel fecisses: imò quia nō das, val faciās, perdis: vel reddis arrhas tanquam con tumax. in lege, autem Labeo. suprà allegata cōtractus erat perfectus, licet non esset conditionalis, si alius bibliothecam tibi venderet, & per te stabat quominus venderet, perinde esset ac si cōditio esset impleta. & per hoc apparet declaratio eorum

11 quæ hic no. Cy. in j. q. j. Circa secundum in a tellectum quærit. si cōtractus erat perfe ctus quō ad substantiam: sed nondum im pletus & dederam tibi arrham, si nō vis im plere, possum repetere arrhas duplicatas. vt hic. sed qd si nolo recipere: sed agere vt im pleas. id est, tradas: vt interesse cōdemneris an possim: clarum est enim q. si arrhas nō dedissem, possem per l. j. ff. de act. empt. sed quando dedi arrham, videor recedere vo luisse à prouisione legali, de qua ibi. & solū voluisse poenam arrharum duplicatarum. ista fuit quæstio disputata, per Mar. de fa. qui pulchras rationes facit pro & contra. & nō determinauit: vt refert Io. an. in addi. Spe. tit. de emp. & vñ §. j. nec etiam ipse de terminat: licet p. altera parte q. possim age re vt impleas, adducat opi. Io. seu Azo. de qua in gl. si tenuit quod etiam si poenam ar rharū fuit cōsequutus, si maius est interesse possim illud plus petere: mihi videt quod ista pars sit vera. nec sit verum q. per da tionem arrharum videatur recessisse à prouisione legali: & quod mihi præiudicaue rim. arg. j. eo. l. plures. in fi. & sic possum eli gere quam viam magis velim. Si autē elegi poenam arrharum, an possim petere interef se quatenus excedit: habetur in gl. fi. & Cy. in addi. tenet q. non. vt ibi dicam. sed ante quam eligam, possim eligere viam iuris cō munis ordinariam. & cum illa etiam repe te re arrhas nō duplicatas: vel conuertere in pretium. In gl. quæ iei. cōtra Mar. facit. 12 fortior ratio facit contra Mar. quia vendi tor tenetur ad factum. i. ad tradendum: non autem ad dandum. i. dominium transferendū. vt in l. j. ff. de re. permu. sed in obli. facti nō potest quis præcisè compelli ad factum. sed liberatur prestan do interesse. vt l. si quis ab alio. §. si ff. re iud. Bñ opi. Mart. cōmu niter tenetur eo casu quo venditor habeat facultatem rei traden dæ vel præcisè possit compelli ad tradendū, & manu militari pos sit sibi res auferri. l. qui restituere in fi. ff. de rei ven. sed si non ha bet facultatem, libere pstando interesse. quam opi. sequitur gl. insti. de contrahen. em. §. pretium. & Cy. in l. traditio. j. de act. em. Cano. in c. cū Ioānes. eo. tit. Nec ob. ratio sua. quia licet tradere sit facti, non tamen meri facti est: quādo venit ex contractu emptio nis: imò habet in se naturam dationis: eo quia si tradens est domi nus, transfert dominium: licet ad hoc obligatio non fuerit contra ctā. ideo seruatur media via. quam §. dixi. Secus quando traditio esset meri facti: nec continetur translatio dominij aliquo casu. vt l. si rem tradit. ff. de ver. ob. In gloss. ibi. [Bul. dixit aliquando quod non.] & pro ista parte facit. l. nunquam nuda. ff. de acquir. re. do. vbi nuda promissio non transfert dominium. & dicit nuda quā do non subest iusta causa habilis: sed si cōtractus non erat per fectus, non suberat causa: ergo & c. tamen Bulg. mutat proposi tum, & bene: quia illud est verum quando non subest in re nec in ipe. * sed si in spe * vt in contractu conditionali: licet condi tione pendente, non sublit in re, quia tamen subest in spe, traditio non dicitur nuda. & transfert dominium. vt est casus in l. do tis fructus. in fi. de iur. do. ff. & ita hic. quia suberat in spe propter consensum partium. licet esset suspensus in tempus scripturæ cō pletæ. quando autem cōtractus esset nullus, & à iure reproba tus licet: subesset causa in re, quia tamen de facto, & non de iure, non trāsfertur dominium ex tali contractu à iure reprobato: vt l. non dubium. §. de legi. cum ibi not. per Cy. possessio verò quia facti est, bene transfertur. vt in l. j. §. si vir. ff. de acquir. possel. In gloss. ibi. [an causam vsuca. præstet.] videtur quod sic per regulā: quia vbi transfertur dominium, eo casu quo tradens est domi nus, transfert etiam vsucapiendi cōditio: non vbi nō erat do minus: vt l. clauibus. ff. de contrahen. emptio. gloss. tamen ibi de terminat contrarium per l. j. & ij. ff. pro dote. & sic fallit hic illa æquiparatio. Tu dic quod aut quæritur an transferatur vsuca piendi cōditio ex illo titulo conditionali, cuius cōditio adhuc

Rogari. Adde in §. nos autē. in auth. de tabel. Bar. in auth. si quis in aliquo. in pe. col. C. de eden glo. in ver. requisitis. in cle. j. de iureiu. Et an i du bio notari? psumit esse rogatus. vide l. l. quæstio. in §. si ff. de publiciana. Inn. Ant. de But. & Abb. in c. j. de si. in iur. Et q. debet rogari notari? vide per Io. An. in ad di. Spe. tit. de si. in iur. in §. postquā. ver. sed nunquid in conficien do. Ant. de But. Abb. & Io. de Imo. i. c. scri pra. de si. in iur. Io. an. in reg. semel mal. de reg. iur. lib. vj. in mer cu. Bal. i. auth. rogari. C. de test. Ang. in l. si. in fi. ff. pro derelicto. & an debet rogari de cōmissione sibi facta. vide per Hostiē. in c. quoniam cōtra falsam. de ph. & ibi diffusē p. Lāfrancū in repe. Arrharum. An sit differētia inter arrhas & poenas. vide per Car. zab. in c. gēma. l. j. q. de sponsa. & an i spiritalib. valet in teruentio arrharū. vi de per Sozi. consi. ij. incip. Circa præsen tem consultationem in j. volu.

a **C**Scriptura. Quid de notario qui reduxit ultimā scripturā instrumenti in imagine. vide per Pau. de cas. cōf. xxvj. i. in Chri. sti. & c. dubium facit. **b** **P**eritū. Adde bar. in l. ij. C. de dīcu. lib. x. Bal. in rub. C. de si de instru. **c** **C**ausa criminalis. Adde doct. in c. super qōnū. e. tit. Archi. l. c. faluo. ix. q. iij. Card. zab. in c. sententiam sanguinis in j. op. ne cle. vel mona. Et an cause criminales epi scoporu possint dele gari. vide gl. in verb. apostolice in c. in qui sitione. de here. li. vj. Bal. in c. decernimus. in vlt. col. de iu. Et an in causis criminalib⁹ deferatur iuramentū ne cessarium. vide gl. & doc. in ver. agatur. in l. ij. de iureiur. ff. & Bart. in l. maritus. ff. de qōnū. gl. in regu. cū sunt partiū. de re. iuris. li. vj. gl. in ver. famosa. & ibi doct. in c. fin. de iureiur. & gl. in ver. prolatum. in c. tam literis. de testib. Host. in summa ti. de iureiur. in §. vt su per ver. quid si crimi naliter. Arc. in c. si qs presbyter. ij. q. v. bar. in l. si. ff. de in lūe iu. Bar. l. i. cū qui. in §. in popularibus. in j. col. ff. de iureiur. Bal. in l. Iudices. in j. op. C. de iud. quāvis cōtrariū & male. tenet gl. in verbo ceteris causis. Lin bonæ fidei. C. de rebus creditis. & bal. in l. qui calumniato res. C. de calum.

xxxix. & die præcedenti fuerunt conducti in ciuitate Padue tres captiui ducis Mediolani. quorum vnus vocabat Nicolaus guer rerius filius domini Ottonis, alter Ioānes Bōttrotus, & alter erat nepos Rismiri de triulcio. & fuerunt capti ab armata do. Vene tiarum. & tūc temporis audiui dicere quod Nicolaus Picininus capitaneus eius erat castrametatus circa Veronā. Quæro, quid si non reperitur nisi vltima scriptura * redacta in mundum, nō autem protocollum & imbreuiatura, seu scheda an faciat fidem si pars aduersa petat qd alia producantur: iste text. facit quod nō, quia videtur velle qd omnes istæ scripturæ debeant confici. bal. super rubrica istius titu. in vij. col. videtur hoc tenere per hanc legem. quādo agitur qd contractus fiat in scriptis: sed si fuit actū duntaxat quod conficere instrumentum. sufficit pducere instru mentum publicatum: licet pto collum vel liber imbreuiaturarū non reperiat. primum dictum non placet. nec iste text. vrget nam verum est quod si incipias à prima scriptura. i. protocollo, vel imbreuiatura, illa non sufficit. quia non est munda: sed re quiritur vltima, in qua negotium concluditur. sed si incipis ab illa, sufficit. quia nihil aliud queritur nisi quod partes concluderint, & habeant negotium p perfectio. & hoc in pluribus alijs casibus reperitur. quod glo. dicunt si incipis ab vno. requir aliud si incipis ab alio, illud sufficit. Quid enim si scriptura ita fuit concepta quod nihil partes voluerunt addere vel minuere. sed ipsam subscripserunt, non video ad quid sit opus alia scriptu ra. Secundū verò dictum procedit, nisi pars aduersa velit re darguere instrumentum de falso ratione alicuius suspitionis, producitur protocollum: quia tunc præstito iuramento per eum quod non petat malitiosè, debet protocollū produci, aliās instru

pendet: & fateor qd nō transfertur. quoniam ad vsucapiendū nō sufficit quod causa sub sit in spe: sed debet subesse in re: cū tēdat in alterius præiudiciū vsucapio, non sic in domini translatione, cum tradēs est do minus: quia nulli alij nocet nisi sibi. Sed si queritur an pendere conditione vsucapiat titulo generali pro suo: dic quod sic secūdū Pe. & Cy. & si vsucapione pendente super ueniat conditio, mutatur causa: & dicit acq ri dominiū ex tit. superueniente. ar. in l. fun do. ff. ad l. fal. quia ille titulus subest tempo re quo perficitur vsucapio. In gl. penul. ibi. [vel actionē ex eo contractu.] de hoc erat dubium: quia illa actio debet dari ad obser uantiam cōtractus: & vt impleatur: sed ille qui repetit arrhas, non agit ad obseruantia: sed potius ad resolutionem contractus. Sed ista opi. tollitur per l. quā gl. alleg. ff. de act. emp. l. ex empto. §. is qui vina. vbi actio ex eo contractu datur ad resolutionem, nō ad obseruationem: quia est bonæ fidei. & lar gam habet naturā. vt l. si. ff. de condi. ob tur pem causam. Super isto casu vide quod no. Bart. in l. si id quod aurum. ff. de ver. oblig. aliās. l. si cū aurum. de sol. & l. ij. de rescin. vendi. circa prin. qua act. agatur ad resolu tionē cōtractus. In eadem ibi. [Item si qs.] In ista q. Cy. in antiqua lec. tenuit opi. Bul. vt possit agi ad interesse, quatenus excedat pœnam arrharū per l. prædīa. ff. de act. em. sed in additione quam postea fecit, tenuit primam opinionem Mar. & Azo. qd agere nō possit: quia elegit viā extraordinariā. & illa debet remanere cōtētus. vt i legibus allegatis in glo. nec ob. l. prædīa. quia pœna erat conuentionalis. & sic eligendo pœnā eligit viā ordinariā. hæc verò erat pœna legalis. i. duplum arrharū. Et si dicat pœna legalis, cōcurrat cū actioe rei psequutoria. vt l. si p fure. ff. de cōd. fur. ipe m. verū esse qd est pœnalis i principio: secus si ex postfa cto. vt in l. metum. §. licet. ff. quod met. cau. dic vt hic per eum. Die iij. Junij. M. cccc.

mentum non faceret fidem: nisi producat iuret protocollum non reperiri, vel esse perditum. per l. si. j. eod. & ibi expresse hoc tenet Bar. Item quæro quid si nō fuit actum inter partes de alia qua scriptura fienda, & concluderunt contractum, postea ex in teruallo petit alter ad altero qd conficiatur publicum instrumen tum an poterit compelli: dic qd sic. i. ad faciliorem probationem: quia testes possent mori. & hoc examina vt plenē no. Bart. in l. finita. §. eleganter. ff. de damno in fec. facit. l. chirographis. de admi. tut. & quod no. in l. si pupillus. ff. de noua. in glo. ij. vel iij. & debitor qui soluit, potest petere vt sibi fiat instrumentum solu tionis & liberationis. vt j. e. l. plures apochis. & plenē etiam no. in d. §. eleganter. Item quæro. quid si instrumentū sit perditū, an possit quis petere à notario qd iterū conficiat. & an notarius possit sine mandato & autoritate iudicis: videtur qd non. vt l. si ex argentijs. in si. ff. de eden. & de hoc dic vt no. per doc. in l. ff. de bo. autho. iud. pos. & Specu. in ti. de instru. ed. §. j.

- 3 **C**ausa criminalis potest tota alteri committi in casu necessitatis, propter absentiam iudicis. Notario an possit committi delatio iuramenti fienda testibus, & examinatio, articulo rum sine consensu partium?
- 3 **P**etenti remissionem ad alia loca pro examinandis testibus debet deferri iuramentum, non petit calumniosè nec causa differendi iudicium sed cretat postea per illud ius absentes probare, vel per instrumentum, cuius copia petitur.
- 4 **Q**ue sint partes iudicis commissarii in referendo iudici committenti?
- 5 **I**lle cui committitur examinatio testium in causa civilis, quare non possit alteri delegari?
- 6 **Q**uando sit remissio ad alium locum, pars contra quem sit, debet alimoneri ut ad illud locum accedat si uult: & quis sit effectus huius citationis?

LEX XVII.

In remissionibus quæ fiunt ad alia loca pro examinandis testibus ibidem, vel inde non possunt amoueri, debet iudex alteram pœnam monere qd ad illud locum accedat ad videndum iurare testes, vel sumi copiam instrumenti: & ille iudex cui hoc committitur, postquam expleuerit commissionem, debet eam clausam & sigillatam remittere ad iudicē committentē. In causa tñ criminalis talis commissio pro recipiendis testibus nō debet fieri: sed iudex causæ debet eos coram se facere venire, & per se ipsum examinare. hoc dicit cum auth. hic posita. & istæ leges multū practicae in romana curia. vbi fiunt istæ remissiones ad partes longinquas de quibus non esset conueniens adducere testes: nec posset huius ne à suis negotijs aduocentur. de qua materia vide in Specu. de teste. §. qualiter. ver. sunt autem testes producendi. vbi Spec. ponit formam literæ quæ debet dirigi per iudicem causæ ad examinatorem extra curiam. & in §. nunc tractandum. ver. hoc autem scias. & in §. j. ver. quid si aliquis. & in istis prosequitur hanc materiam. Et licet hic distinguatur inter causas civiles & criminales: vt in primis possit fieri, in secundis non. doc. videntur aliam distinctionem facere: quia etiam in civilibus dicitur quod si causæ multū ardua, nō deberet facere testes ad se vocare, & sic in criminalibus esset parua: puta quia pœna esset pecuniaria: non magnæ quantitatis, posset fieri totū ergo relinquere iudici arbitrio, qui potest vel ad se vocare. vt s. tit. j. l. si qd. & l. qm liberi quod declara vt ibi dixi. vel cōmittere iudici loci vbi sunt testes & hoc vt plurimū practicae. & in civilibus etiā ardua posset hoc bo ri qd necessitas vrgeret: quia testes non essent de iurisdictione: si sic nō posset eos cōpellere corā se venire: ne veritas occultetur, vel pereat. secundū Nic. ma. & Bal. Inam & tota causa criminalis posset alteri cōmitti in casu necessitatis, propter absentiam iudicis. vt in l. j. §. j. ff. de offic. eius cui man. est iu. & de iure canonico. etiam necessitate non imminente causa criminalis potest delegari. vt in c. in archiepiscopatu. de rapto. & fiet commissio iudici notario loci. vt in authen. apud eloquentissimū. in prin. eo. & c. i. p. committi totalis receptio. i. vt deferat iuramentum, & examinatio: sed & alteri non existenti in magistratu, puta notario. nō potest cōmitti delatio iuramenti fienda testibus, nec examinatio articulo rum: nisi de cōsensu partiū. ita videtur intelligendū quod hic no. Bar. & etiā ele. vnica. de offi. dele. quæ videt probare contra qd indistinctè posset cōmitti. quod etiā sentit hic Bald. Sed ego intelligo vt dixit Bar. Postquā autem esset delatus iuramentum per iudicem, & examinati essent articuli, simplex examinatio in

nam in facto cōsistens posset bene fieri à notario, etiā sine con-
sensu partiū: licet ut plurimū partes cōcordēt in notario. facit l.
scire oportet. §. oportet. ff. de exc. tut. & vide pro cōcordātia tex.
in c. cōstitutus. extra de fideiuf. ¶ In text. ibi: & hoc si iuste peti,
iudex inuenit &c. debet ergo deferri iuramentū petiti talē re-
missionē, q̄ nō peti calūniosē, nec cā differendi iudiciū: sed cre-
dat postea per testes illos absentes probare, vel per instrū, cuius
copia peti: & hoc p̄bare nō pōt: & hoc ne peat veritas. In tex. ibi:
similis proferat sententia. ¶ Interloquutoria: quā est qñ iudex
decreuit cā prius cognita, ut fiat remissio. ¶ In text. ibi: postquā
in locis. hic ponit quā sint partes iudicis cōmissarij in referēdo
iudici cōmittenti: quia postquā facit examinari testes, siue taliter
deponat qd̄ fidē imponat instrū, qd̄ allegabat iuspectū: siue nō,
dicta & attestaciones eorū remittat ad iudicē cōmittente: intelli-
gitur & attestatas & sigillatas, & sic non debet publicare: & ita est de
more fieri. debet ergo iudex cautē expectare relationē, & inte-
rim nō pcedere ad actū iudicialē: ut s. de dila. l. siue pars. In aut.
apud in si. No. testes posse torqueri prout iudici videt in crimi-
nali, sicut in ciuili. ¶ Itē q̄ examinatio testiu in causa ciuili pōt cō-
mitti: & vide ibi aut. si clerici. de iudi. & de offi. dele. c. sup. quā-
stionē. §. quod si delegatus in gl. super ver. alij delegare. Et adde
q̄ ille cui cōmittitur examinatio testiu in ciuili, cum videat ele-
cta industria perionā, nō pōt alteri delegare: quia in hoc non est
iudex, sed simplex executor facti: ut not. in d. cle. vnica. de offi.
dele. ¶ Item not. ex l. indices. q̄ quando aliqua remissio fit ad aliū
locum, pars cōtra quē facit, debet admoneri ut ad illum locū ac-
cedat: intellige si vult: nō autem compellitur p̄cise: & ad hoc
valorem negotij: nec possit dicere se non fuisse requisitū: de qua
citatione vel requisitione conditionali habetur per glossā in l. ea
quidem. in vlt. gl. j. si mancipium ita fuerit alienatum: & tūc non
dicitur aduersarius, nisi se opponat. Et aduerte: quia per hoc pa-
tet q̄ etiam si non sit subditus iudici, potest isto modo requiri: &
sic iudex ecclesiasticus potest requirere laicum ut coram le cō-
pareat si vult: & q̄ licet non possit sibi mandare ut veniat, nolit
vel velit: cum non sit sibi subditus: & effectus primū est: q̄ si nec
comparet nec opponit, & ita excluditur ab oppositione sicut si
fuisse admonitus per iudicem suum: ut no. Bal. in l. testamenta.
de testa. & s. de testi. aut. si quis. in pe. col. facit ad istum tex. l. ge-
neraliter. §. his de p̄sentibus. s. de reb. cred.

¶ Quod sit apocha: & quid antapocha: & nu. s.
Debitur qui soluit an possit compellere creditorem ad restitutionem instrumenti debi-
ti, vel ad faciendum instrumentum de solutione: & nu. s.
¶ Statutus sicut rogatus de solutione quam fecit mihi debitor meus: sicut tenetur tradere
sibi instrumentum, quia principaliter concernit eius fauorem, quare ita & mihi
¶ Quando creditor restitit debitori instrumentum cancellatum propter solutionem, po-
tuit petere quod sibi fiat instrumentum quod illud quod soluit debitor erat des-
titutum.
¶ Emphyteuta si uelit soluere pensionem pro pluribus annis futuris, an teneatur dominus
idem solutionem recipere?
¶ Si teneat nihil ad annuam prestationem, & stetit per annos. xxx. q̄ nihil soluit, an
prescribitur pro p̄teritis prestationibus, & etiam futuris?
¶ Conductor contra locatorem quousque tenet, anquam conductor nunquam prescribit
& quid si cessat soluere: an uidetur tenere suo nomine, & prescribit: & nu.
mero 8.
¶ Si soluit, vel inquilinus, vel emphyteuta soluit longo tempore pensionem, an dicatur
dominus contra eos prescripsisse, si non potest aliter ostendere concessionem uel lo-
camentum?

LEX XVIII.

Plures. ¶ Creditor nō tenet tradere apochā debito-
ri sibi soluēti de recepto: nisi debitor faciat
sibi antapochā de debito soluto, vel tradat scripturā
apochē cū sua subscriptione: & est maximē necessariū
creditori posse solutionē in annuis p̄stationibus, ne debito trā-
scho tpe sufficiēti ad p̄scriptionē possit p̄scriptionē oppone-
re: quia per tales solutiones cū videat debitū recognouisse p̄scri-
bere nō potuit, si tñ creditor omisit hanc facere, non p̄pterea per-
dit ius suum, si alio modo potest de seipso docere: hic duo dicit:
in Alber. q̄ hodie parū practica est ista. l. in apochis & antapochis
quia cōficiuntur instrā publica manu notarij: & est hoc cautius:
quia semper reperit liber notarij: & possent de facili perdi: & in
vulgari vocant schedulā: sed in iure vocatur apocha schedula
quā facit creditor debitori de debito recepto: & etiam illa quam
facit debitor creditori de debito: quia consuevit se recepisse in mu-

tuum, vel depositū tantā quantitatē: & pro a
mittit eam restituere: sed antapocha dicitur
illa quam facit debitor creditori de solu-
tione, quam ipse debitor facit ad sui libe-
rationē: & hoc fit ad securitatē creditoris, ut
possit ostendere qd̄ solutio illa fuit facta de
vero debito. & in ea debet contineri causa:
ne postea ipse soluens agat conditione in-
debiti p̄bando solutionē: & dicēdo se inde-
bitē soluisse. facit l. qui tabulas. cum ibi not.
ff. de furt. & etiā in annuis p̄stationibus,
ut creditor possit ostendere recognitionem
debiti: & sic q̄ debitor nō possit p̄scribere
re lōgo tpe. de p̄scri. xxx. an. l. cū notissis
mi. §. sed si q̄s. qd̄ faceret si negaret se vnquā soluisse, & creditor
nō possit p̄bare solutionē: & ad hunc finē facta fuit ista l. & vide
q̄ habet in Spe. de instru. ed. §. postquā. ver. quid si debitor. & in
ver. seq. qui incipit quid si solui. x. ¶ p̄mitte qd̄ debitor qui soluit
creditori, potest petere, & compelli facere creditorem restituere
instrumentum debiti per conditionem sine causa, vel officio iu-
dicis: ut in l. dissoluta. s. de conditio. ex lege, potest etiam pete-
re: & compelli facere creditorem ut faciat sibi schedulam de so-
lutione recepta, vel hodie instrū. publi. quod est magis in vsu. ut
dixi: & hoc est securius, ut dicit Specu. in p̄allega. quia si repe-
ratur instrū. debiti penes debitorem, non propterea proba-
ret se liberatum, si non ostēderet quod creditor sibi restituit, vel
* sibi restitui fecit: * quia posset creditor dicere quod sibi subtra-
xit, vel sibi subtrahi fecit: * interest ergo debitoris posse osten-
dere se soluisse: contingebat autem quod si mutuauit tibi centum
sub annuis vsuris, & tu retinuisti per ann. xx. & quolibet anno
soluisti vsuras: & ego feci schedulam tibi de recepto. transactis
annis xxx. dicebas te debitum p̄scripsisse, & ego allegabam te
non potuisse p̄scribere: quia quolibet anno soluisti vsuras, &
sic debitum recognouisti, tu negabas te vnquam soluisse, & etiā
habere schedulas p̄dictas de soluto. Et similiter locabam
tibi p̄dium pro certa quantitate fructuum annuatim soluens
da, & tu soluisti per annos triginta: postea negabas soluere: &
dicebas te nunquam soluisse, & rē tenuisse tuo nomine, & p̄-
scripsisse: & quia non poteram probare solutionem, nec etiam
locationem, succumbebam: propter hoc prouidetur per hanc l.
ut non teneat tibi facere schedulā p̄dictā de recepto, nec possis
me ad hoc compellere: nisi facias aliam de soluto, vel copiam il-
lius tradas cum tua subscriptione: ut sic possim ostendere
quod nomine meo tenuisti p̄stium, & p̄scribere non potui-
sti: ut in lege, male agitur, infra de p̄scriptionibus xxx. anno. si
ramen non fui vsus ad cautelam, non p̄iudicatur mihi: quia
fuit inuenta mei fauore: unde non debet in odium redundare,
quod est intelligendum. dummodo alio modo possim probare
solutionem p̄dictam, vel etiam locationem. Nam si illā proba-
rem, etiam si nunquam mihi aliquid soluisti, non potuisses p̄-
scribere: quia semper videris retinuisse nomine meo, nō tuo: etiā
si contrarium gessisti in animo: quia solo animo nō potuisti mu-
tare tibi causam possessionis. scilicet de nulla in aliquam: ut l. ne-
mo. j. de acqui. pos. non superueniente causa de nouo: aliā secus.
puta si requisiti ut solueres, & negasti, quia extunc videris possi-
interuuisse, & me possessione spoliaste, & tuo nomine possedisti:
se: & tunc de iure ciuili potuisses longissimo tempore p̄scri-
bere: non de iure canonico propter malam fidem: sed si non pos-
sem probare solutionem, vel locationem, fieret mihi p̄iudici-
cium: non propter omittam cautelam: sed propter defectū pro-
bationis, quā mihi incumbit. ¶ Et per istam l. dicit Bart. quod
si notarius est rogatus de solutione quam fecit mihi debitor
meus, sicut tenetur tradere sibi instrumentum, quia principaliter
concernit eius fauorem: ita & mihi: quia cōcernit fauorem meū
secundariū: propter causas p̄dictas. ¶ Item dicit per hanc l.
Bar. q̄ qñ creditor reddit debitori instrū. cancellatū pro-
pter solutionē, potest petere q̄ sibi fiat instrumentum q̄ illud qd̄
soluit debitor erat debitum: sicut qñ facit schedulam de recepto.
Item dicit Bar. hic probari id qd̄ s. dixi. qñ debitor soluit credito-
ri, potest petere ut creditor sibi faciat instrū, vel schedulam de
soluto. facit etiam iste tex. ut si emphyteuta velit soluere pensio-
nem pro pluribus annis futuris, non teneatur dominus recipere

¶ Teneat dñs. Adde
Spec. in tit. de loq. s.
nūc aliqua ver. xliij.
& ver. seq. & ibi Io.
An. in addi. Bar. in l.
statuliber. §. fin. si de
statuli. & in l. cū qui
aliā tabolemus ff. de
annuis leg. & Bal. in
l. si q̄s argētū. col. iij.
j. de do. Per. de anch.
& Imo. in c. potuit. d.
lo. & hanc cōm opt.
Intellige & limita ut
p̄ Bar. in d. l. statuli.
§. alleg. Franc. Curt.

¶ Longū tēpus. Ad-
dēq. dicatur tempus
longum gl. in l. cū de
in rē verso. ff. de vfu.
Bald. in l. imperiū. ff.
de iur. om. iur. Hosti.
in c. pe. de cōfue. loā.
de ana. in c. quarellā.
in ij. colū. de fim. &
quod dicitur multū
tēpus, vide per doct.
in l. Item si vnus. in
§. j. ff. de arbit. & Bal.
in c. plerūq. in j. co.
de re feri.

re:ga sua interest vt pro quolibet anno per
se ioluatur: vt appareat de cōtinua recogni-
tione rei: aliā post longissimū tempus pos-
set negari se soluisse. De hoc not. in l. inter
stipulantem. §. sacram. ff. de verbo. oblig. se-
cundum Gui. de eug. In glo. ibi: [Alij, vt
Bul.] Tu dic quod illa quam fecit debitor
creditori de debito, quia confitetur se debi-
torem, dicitur apocha. sicut illa quam fe-
cit creditor debitori de debito recepto, &
sic duobus modis dicitur apocha. tene-
re: go quod suprà dixit gl. In fin. gl. ibi.
[qd non placet.] scilicet vt illa apocha que
restituitur creditori scripta à debitore, dicat

antapocha: ga ista ponitur in tex. tāquam diuersa ab antapocha:
vt patet in tex. ibi: [vel exemplar cū subscriptione.] qui loquitur
de prima, & postea sequit. vel antapocham suscipere: & sic illud
exemplar nō est apocha, sed exēplar apochæ: quod propter sub-
scriptionē debitoris habet vim antapochæ. In glo. quæ incipit.

6 [imo est perpetua.] ibi. [Item no. hic.] Ad euidentiā huius des-
bes scire q. si teneris mihi ad annuā prætationē, & stetit per an-
nos xxx. q. nihil soluiſti. Si quærit an præscripseris pro præteri-
tis præstationibus & etiam futuris: fuerunt opi. Vna fuit Mar.
q. nō præscripseris nisi vni præstationi. l. illi qui debuit fieri iam
sunt anni. xxx. sequentibus verò & etiam futuris nō præscripse-
ris. nam ad hoc vt præscribas requiritur q. cessaueris per annos
xxx. & hoc non potest dici nisi in illa præstatione quæ debuit fie-
ri iam sunt anni xxx. non in sequentibus, in quibus nō transiit
tū tempus, sed xxix. vel xxviii. & sic de singulis. Alia fuit opi.
Azo. & Bul. qui tenuerunt quod præscripseris pro omnibus præ-
teritis: quia sublato initio obligationis cætera tolluntur: sed si ces-
saſti per xxx. annos, sublato initio: ergo &c. Et pro ista
parte facit l. eos. in prin. j. de vsur. & etiam iste tex. secundum gl.
quia hic cum non constaret de solutione vsurarum facta singu-
lis annis allegabatur præscriptio temporis adducens annuam
prætationem vsurarum. Tertia fuit opi. gl. vt distinguatur an
tenebaris an annuam præstationem ex contractu & vera sit opi.
Azo. quia tunc vnica est obligatio pro omnibus annis. vt l. si sti-
chum. §. stipulatio. de verbo. oblig. in qua inspicitur initium: quo
sublato sequentia tolluntur: sed ab initio istius obligationis tran-
siuerunt anni xxx. ergo &c. facit quod habetur in l. eum qui. §.
in popularibus. ff. de iureiur. Aut eras obligatus ex vltima volū-
tate, & tunc quia tot sunt obligationes quot anni, & sic quotidie
renouantur: vera sit opinio Mar. quia lapsis xxx. an. præscriptū
est primæ: non sequentibus à quibus non sunt tot anni elapsi,
vt hæc habentur in l. cum notissimū. §. j. in glo. quæ incipit Mar-
tinus sic exponit j. de præscrip. xxx. ann. Breuiter opi. Mar. com-
muniter tenetur per docto. vt etiam quando teneris ad annuam
prætationem ex contractu, licet vna sit obligatio pro omnibus
annis, non præscripseris nisi pro vna quæ debuit fieri iam sunt
anni xxx. non pro sequentibus præteritis à quibus non sunt tot
anni elapsi, & multominus pro futuris: quia licet vnica sit obli-
gatio pro omnibus annis, tamen petere non possum nisi pro præ-
teritis: pro futuris verò non possum petere: & non valenti agere
non currit præscriptio l. prima in fin. de anna. except. & sic pro
futuris non est inchoata præscriptio: sed pro præteritis sic sed
non est completa nisi pro illa prima: quæ etiam debuit fieri iam
sunt anni xxx. de quo per Barto. in l. de pupillo. §. si plurium. de
oper. no. nun. & tangitur in Spec. de locato. §. nunc aliqua. versi.
xxxij. & per Cy. in d. §. si nam interdū obligatio annua est prin-
cipalis, non respectiua respectu alterius oblig. & procedit quod
dixi. Interdum non est principalis, sed respectiua: puta præsta-
tio vsurarum propter obligationem sortis, stando per xxx. an-
nos quod non petam sortem: nec tu soluas vsuras & sic non re-
cognoscis debitum, præscribis obligationi sortis: quæ est princi-
palis & in consequentiā annuæ obligationi vsurarū: tam pro
omnibus præteritis quam pro futuris annis: vt l. eos. in prin. j. de
vsur. & ita loquitur iste tex. & sic nō facit cōtra Mar. cuius opi.
loquitur & debet intelligi in annua præstatione non respectiua
ad aliam principalem: sed æquē principalem vt si ex causa
donationis re obligasti mihi ad dādum quolibet anno decem.

7 ¶ In ea. gl. ibi: [Itē arg. huius l.] Ad euidentiā huius q̄stionis præ-

mitte q. conductor contra locatorem quousq. tenet, tanquā con-
ductor nunquam præscribit: quia non possidet, sed detinet: pos-
sessio enim tam ciuiliſ quā etiam naturalis est penes locatorem
qui retinet ciuilem animo suo, & naturalem corpore conductoris:
sine possessione verò præscriptio non procedit: vt in regula
iuris sine possessione. & contra possidentem non currit præscrip-
tio: etiam si ciuilitè tantum possidet: vt no. per gl. in l. j. de l. i.
fug. in fi. magnæ glo. & in l. malè agitur. j. de præscrip. xxx. an.
modò quidam dixerunt q. videtur tenere tanquam conductor,
quando soluit pensionem: si autem cessat soluere, videtur tenere
suo nomine: quia non cognoscit locatorem: & sic priuat locato-
rem possessione: & etiam sibi appropriat: & extunc incipit præ-
scribere contra dominum: & pro hoc allegant istum textum lo-
quitur de conductore, qui tenebatur annuatim ad certam pen-
tem redditū loco pensionis: & vult q. si cessauit per xxx. annos
vel non potest apparere q. soluerit: & sic dñs recognouit, pote-
rat allegare penitentiam rei: ideo dñs prouidet per hanc l. vt pos-
sit probare recognitionē debiti, & q. non tenuit suo nomine: sed
locatoris. Breuiter glo. tenet contrarium: quod postquam locator
conduxit, semper videtur retinere tanquam conductor: & si
præscribat, quantuncumque gerat contrarium in animo suo, nō
potest sibi mutare causam possidendi: & de non possessoribus
de detentore facere se possessorē, nec spoliare: dñm possessione
vt in l. cum nemo. j. de acqui. pos. Sed si dominus petiſſet pos-
sionem, & ille non soluiſſet, extūc videtur interuertiſſe possessionē,
& dñm possessionē priuasse: vt in l. colonus. & l. cū fundū. ff. de vi
& vi arma. quia tunc solo animo mutat causam possidendi: vel
interueniente actu, & contradictione sua: & si extunc de iure
ciuili potest incipere præscribere, licet non de iure canonico: q.

¶ est malæ fidei: sed de iure ciuili malæ fides non impedit præ-
scrip. xxx. ann. nec obſt. iste text. quia debet intelligi quando locator
non poterat ostendere solutiones redditū annuatim factas: nec
etiam contractum locationis: vnde conductor dicebat se tan-
quam conduxisse, sed proprio nomine possedisse: ideo faciebat
vacillare ius domini. Sed posito quod non possit probare solu-
tiones redditū: si tamē pōt. pbare locationē factā semel: & sic in-
cepisse possidere nomine conductoris, alio nō ostenso præsumit
tur semper eodem modo possedisse quo incepit: & hoc vult
text. in fi. q. locator sibi non præiudicet, licet non vratur cautē
de qua hic supple dummodo possit probare locationē, licet non

8 solutiones. ¶ Postremò vide quod not. Cy. in l. competit in fi. j. de
præscrip. xxx. anno. qui quærit quid si colonus, vel inquit
vel emphyteuta soluit longo tpe: & in hoc differt ab illa l. qui
loquit quādo nō soluit: sed soluere cessauit: postea videns dñm
nō posse ostendere locationē, vel cōcessionem in emphyteuta
negat se in futurum velle soluere: asserens se non recognoscere
ab eo, & indebitē soluisse, nisi ostendatur causa: & sic queritur
econuerso ad casum præcedentem: si dñs pōt ostendere solu-
tionem, & nō cōcessionem vel locationē, an ille possit se aduen-
tū defendere: & tenet quod non: si soluit per longum tpe
spatio x. annorū per tex. expressum in l. i. in fi. j. de p. & cō-
li. xj. debet em in sua quasi possessione annuæ p̄stationis defendi
dñs: vt in c. q̄relā. extra de elec. Sed aduerte: q. hac rōne antea

a nō solū si per longū tps, sed etiā si minori tpe soluitsem, dicit
dñs in quasi possessione: q. nō deberet de facto priuari: vt in d.
querelā. Rñdet, & tene mēti, si ille soluit per longū tps, defendi-
tus est dñs in sua quasi possessione: quousq. soluit giber se nō
neri ad soluendū, & rē esse suā iure directi dñi: sic intelligi
bus. Sed si soluit minori tpe, defendēdus nō est dñs in sua quasi
possessione: quousq. in iudicio p̄prietatis doceat de iure iacquo
præsumit in illo iudicio potius pro possessore quā pro p̄prietario
ista sit quædā species seruitutis: & quælibet res præsumitur
ra: nisi p̄betur cōtrariū: licet dñs sit in quasi possessione huius
uitutis iuxta ea quæ no. in l. i. in fi. §. sed si quærat. ff. si ser. ven.
quod dixi s. eo. l. si solēnibus. de facto aut non debet spoliari
quasi possessione. Tene menti: quia hoc non tagit Cyn. nec
Econuerso si aliquis soluit longo vel longissimo tēpore tanquā
emphyteuta, & est paratus velle soluere in futurum dñm
cit se nunquā illi concessisse in emphyteutim, & sic non vult
cipere solutionē: nisi ostendat concessione, & vult de re dispo-
nere ad sensum suum pleno iure: ille aut soluit non possit
dere concessione, & dicit se præscripisse ius emphyteuticum

per longissimū tps sic soluēdo: an hoc possit dicere? videt q non: quia sic asserendo asserit dñm possedisse ciuilliter, & se natura li ter tñ: quia emphyteuta & feudatarius non habent nisi natura lē & dñs ciuillē iuxta no. in c. j. de cap. cor. in vñ. feu. Possessio verò naturalis nō sufficit ad p̄scribēdū: vt in l. acquir. in fi. de acquir. re. do. & cōtra ciuilliter possidentē nō p̄scribit. per gl. quā est in l. j. de ser. fugi. Breuiter cōtrariū determinat gl. ordi. j. de iure emp. l. j. in fi. gl. magnā, quā est super verbo repellere. ibi: dum dicit. Item quid si aliquis nō emphyteuta possidēs fundum pro quo lx. annis soluit pensionē, deñciat nunc? quā tenet q p̄sui mitur emphyteuta ppter tam longā solutionē: vel dic & p̄scri bit ius emphyteuticū: vt est tex. in c. j. §. si quis per xxx. annos. si de feu. sue. cōtro. hoc etiā idē videt Dy. aliās Cyn. in l. indicia. §. rei ven. Nec ob. rationes superius allegatæ in contrariū: quia ve rum est q solum naturalis possessio nō sufficit ad p̄scribēdū dñm directū: sed bene sufficit qd p̄scribit vñ: qm illi dñio appropriat. & hoc voluit Bar. in l. j. ff. de acqui. pos. in prin. in art. de naturali possessione: & similiter aduersus possidentem ciuili ter non currit p̄scriptio super directo dominio: sed super vñ illic. Tene menti: quia ista sunt vñ & subtilia: ex quibus rema net ista lex bene declarata.

¶ Duo genera scripturarum, ex quibus potest fieri comparatio: ex quibus alijs scri pturis fiat comparatio?

¶ Quando deueniatur ad comparationem scripturæ, ex quo non debeat fieri, vel nō sit necessarius?

¶ Scriptura de manu debitoris quot testes requiratur, ex an debeant esse presentes, ex vñ derint eam scribi a debitore: ex an debeant se subscribere?

¶ Ad probandum veritatem debiti quando ex qualiter sufficiant duo testes, ex quādo re quirantur tres, ex quando quatuor vel quinque?

¶ In probationem qui consuevit esse penes debitorem, an sufficiat sola comparatio sine testibus?

¶ Scriptura ex qua fit comparatio, si est priuata, requirit subscriptionem trium testium ex an sufficiat q duo ex tribus deponant de subscriptione omnium trium?

¶ Quid in scriptura, ad quam probandum fit comparatio?

¶ Interuentum trium testium potest probari per duos.

¶ Propono contra te scripturam priuatam continentem aliquid contra me, non prodest mihi ad probandum aliquid pro me: sicut si nihil contineret contra me.

¶ Vñ potest committere comparationem peritis: aut notarijs: ex an ipsemet iudex debeat eam facere?

¶ Quid nō committitur iurari, licet non referant vel deponant tanquam tes tes: sed potius tanquam in arte periti: ex de eo quod percipiunt iudicio intellectus periti: quā sensu corporeo: ex iurant de credulitate.

¶ Quid iudi possint reprobari, sicut alij testes: ex quod per eos factum est potest per iudi uti in iudicio.

¶ Quipetū comparationem fieri, debet prestare iuramentum quod non petit calumniose ex q nullo alio modo potest probare suam intentionem.

¶ Quid in illo contra quem petitur fieri comparatio, ex an possint ista iuramenta omitti?

¶ Comparatio an non possit fieri nisi ex generibus scripturarum hic contentarum?

LEX XIX.

Comparationes. Materia huius l. est val de intricata: & ppter hoc reputat difficilis: & difficultas puenit ex testibus q ha bent in aut. de instru. caut. & fide. vnde sumunt duæ aut. hic posite. l. aut. ad hæc. & aut. At si cōtractus. & aliæ q po nunt s. si cer. pet. aut. sed nouo iure. & j. qui pot. in pig. hab. aut. si quis vult caute deponere. super l. scripturas. nam text. illi in cor pore sunt ita inepti q vix pnt intelligi, nisi gl. aliter declarēt diu nādo: & in gl. in d. aut. §. si cer. pet. & in vltima gl. mag. in corpo re vnde sumit melius & clarius tradit quā hic tradat glo. in aut. ac si cōtractus. Et hoc dicit ista lex. quā debet legi simul cū aut. quia veniūt, suppletuē. & ita legit Bar. ¶ Scriptura de qua fit cō paratio literarū, debet esse vel priuata & approbata, vel forensis i facta corā iudice, vel publica. & illi quibus est cōmissa cōpara tio, debet solēniter iurare de faciēdo ipsam videri fideliter: post posita affectione, vel causa lucri, vel inimicitia. Qua cōparatio ne facta & approbata, scriptura facit plenā fidē abiq alijs admi niculis. h. d. in effectu ista lex. ¶ & p. aut. ad hæc. addunt alia duo gna scripturarū, ex quibus pōt fieri cōparatio. l. de scriptura que producit per partem aduersam, & de sumpta ex archiuo pu blico. & sic sunt quinque genera: quorum tria ponuntur in hac l. cōparatiōes. & duo in aut. ad hæc. sed p. aut. at si cōtractus. q loq tur de scriptura, ad quam probandam fit comparatio. & in hoc differt à l. Codicis. qui loquitur de scriptura, ex qua vel de qua fit cōparatio. corrigitur l. cōparationes. inquantū vult quod soli

cōparatiōi stetur, si fuerit scriptura appro bata per cōparationem: & vult q nō stetur soli comparatiōi. sed aliud arg. requiratur ad probationem scripturæ quæ negatur, & pro qua probanda fit comparatiō: & arg. cō sistit in hoc (vt habetur in corpore) vt de ponat se vidisse scribi illam scripturam per talem cuius esse dicit: licet per partē aduer sam negetur: & licet nihil deponant de veri tate facti: quia non fuerunt presentes tem pore contractus: sed viderunt eam scribi: nec curatur an ipsi sint descripti in illa scriptura, vel non: licet in scriptura ex qua fit cō paratiō, si est priuata, debeant esse descripti seu subscripti propria manu ipsorum, ad hoc vt illa scriptura sufficiat ad comparatiō nem: vt hic in tex. ibi. [nisi trium testium habuerint subscri. & c.]

Et ista lex primò ponit proemium vsque ibi. [Ideoq.] Secūdo Secūdo ponit statutū vsq ibi. [omnes autē]. Tertio ponit mo dum tenēdi in cōparatiōe, & extēdit & limitat quod suprà di ctum est. Potest autem hic poni casus duobus modis. Primò qd producebam contra te scripturam priuatam, quā dicebā esse scriptam manu tua, vel patris tui, cui successisti, in qua contine tur te vel ipsum esse vel fuisse debitorem meum ex iusta causa in c. Tu negabas esse scriptā manu tua, vel patris tui, & sic oportet me hoc probare: probatio autem fiebat & fit per comparatiō nem literarum, vnde producebam aliam scripturam priuatam: quā similiter dicebam esse scriptam manu tua, vel patris tui, ad quam petebam fieri comparationem: tu similiter illam negab as: certē ante hanc l. sufficiebat mihi fortē probare etiā per vñū testem quod ista secūda erat scripta manu tua, vel patris tui: sed ex hoc dabatur materia falsitatis: ideo statuitur q nec hæc secun da sufficiebat postquam negatur: nisi habeat subscriptionem te stium trium, qui recognoscant suas subscriptiones: vel omnes tres, vel saltem duos: vel si omnes sunt mortui, vel absentes, quod fiat comparatiō de subscriptionibus eorum ad alias scripturas eorundem: de quibus constet, & aliter non sufficiat: etiā si ista secūda aliquid contineat contra me: puta quod teneor tibi in decem: nam non propterea sufficit ad dandum robur primæ par ti negatæ, in qua continetur quod tu es debitor meus in centum. Item ad comparationem fiēdam possum producere scripturam forensem id est, iudiciālem factam manu tua, vel patris tui: non in forma publica: & sic licet largo modo sit publica, propter au thoritatem iudicis: strictè tamen sumendo non est publica: quia deficit forma: etiā si tu, vel pater tuus eratis notarij de putati ad banchum: vnde nec requiritur quod ista habeat sub scriptionem trium testium: sed sufficit quod sit forensis: pro pter authoritatem iudicis: potuistis etiā facere dictam scri pturam, etiā si non eratis notarij, ex commissione iudicis: vt in capitulo quoniam contra falsam. de probatio. Possum etiā inducere aliam scripturam publicam, si erat notarius: vel pa ter tuus, & produco instrumentum factum manu tua, vel patris tui: ad probandum primam scripturam priuatam non habentem formam: etiā si testes dicti instrumenti non depo nant pro instrumento: & in hoc differt à prima scriptura priua ta: in qua testes tres debent esse descripti: & pro subscriptionibus testificari: sed in publica non requiritur quod sint descripti: sed sufficit quod fiat de ipsis mentio: nec requirit quod sint tres: sed sufficiunt duo. Secūdo casus: quod produxi contra instru mentum publicum scriptum manu Titij notarij: tu negabas esse scriptum manu illius, confitebaris tamen illum esse notarium producere possum aliam scripturam etiā priuatam, ad proba tionem huius: quā dicam esse scriptam manu eiusdem Titij: dummodo habeat subscriptiones trium testium pro ipsa depo nentium: vel aliam scripturam eiusdem notarij factam in iu dicio: licet non in forma publica: vel aliud instrumentum in forma publica, de qua constet: & hoc quando Titius nota rius non viuisset enim viueret, sufficeret testimonium ipsius, si interrogatus diceret instrumentum quod primò produxi, fore de manu sua, vt in l. si quis decurio. de fal. & in authen. eodem titulo. §. si verò moriantur: vel etiā si extarent testes: de quibus fit mentio in instrumento primo loco producto, sufficeret tes timonium eorum, ad probandam veritatem scripturæ sine alia comparatione: tunc enim veniunt ad comparationem

¶ Comparatiōes. De materia ista. vñ p Dy. Bart. & Sal. in l. vñ ditor. ff. de iud. Ho stien. in l. i. in l. i. de si. istr. in §. ij. & Spe. tit. de pbat. in §. fina. vñ. sed instrumento rum.

¶ Ex archiuo publi co. Adde Doc. in c. ij. de fide instru. extra.

Pauli de Castro Prima super Codice.

a. **Libra auri.** Quod ducari faciat libram. vide Bar. l. quoties. C. de suce. & arca. l. x. Cy. in l. pe. C. de dona. Bald. in l. fi. C. comu. de leg. & in l. quicquid. C. de ser. fu. glo. in c. ij. de male. glo. & doct. in c. fi. de deci. lo. and. in addi. Spec. in tit. de instru. edit. in s. porro. in fi. Pau. de cas. in l. fi. C. comu. de leg. Alex. de imo. c. fi. in l. inci. Circa primū quæstionem. in j. volu.

isto casu, quando nec extat notarius, nec discipulus eius: cui forte notarius comiserat. nec etiā testes. & tunc talis comparatio faciebat plenā fidem: si per hoc secundū approbatū primū. hodie remittit in arbitrio iudicis, ut vel faciat plenā. ut hic in glo. super verbo [testium.] vel qualemquā fidē. i. semiplenā. ut in gl. quæ est in aut. at si contractus. circa princ. ibi. hodie verō & c. Per tex. aut allegatos in gl. f. Debes aut scire, alius exordiendo materiā, & incipiendo a substantialibus, q. ad comparationē scripturæ tunc devenit quādo ille contra quem producit, negat debitum seu contractum: & etiam negat scripturam esse de manu illius

cuius asseritur esse: & quando illa scriptura est talis quod si esset manu illius cuius esse asseritur, faceret plenam probationem: & sufficeret ad condēnationem: aliā secus. unde si producere scripturā, quā dicerem esse scriptā manu tua, in qua contineret te esse debitore meū in centū, & non exprimeret causa sufficiens, non fieret comparatio, si negas esse scriptā manu tua quā etiā si confiteris postquā nō habet causam, nō pdest q. confessio tua sine causa non valet. l. cū de indebito. in fi. de proba. ff. & l. ij. §. circa. de doli excep. Itē si producere instrū nō solenne: q. deficeret aliquid de substantialibus, similiter nō fieret comparatio, si negas scripturam manu illius notarij: quia etiā si confiteris non probare intentionē meā, nō valet. Itē si confiteris debitū, & etiā scripturam, nō fit comparatio: quia esset superflua. Idē si debitū & non scripturam. Idem si scripturā, & nō debitū. etiā si nullam cōtineat solennitatem: quia scripturæ tuæ statur cōtra te, si cōtinet legitimam causam: etiā si nullos testes habeat. ut l. generaliter. infra de non nu. pec. & iste est casus secundū verum intellectum in l. scripturas. infra qui po. in pig. ha. in prima parte ipsius l. quæ vult ut situr tali scripturæ confessat: etiā si nullos testes habeat & etiam sine alia comparatione in prejudicium hæredum tuorum sed in prejudicium alterius, puta creditoris tui, non statur: nisi habeat subscriptionem trium testium: & tunc statur: etiam si illi testes nō examinent: postquā tu eā confiteris: etiā in prejudicium tertij habentis publicū instrumētū, et sic si cōtinet diē anteriore, facit me preferri creditori habenti instrumētū publicū cū diē posteriori ut ibi est casus et hoc casu loquitur quod vulgariter dicitur scriptura priuata, si sit trino teste notata hic vis est nata q. scriptura publicē facta quando verō negas debitum, & etiam scripturā, quam produco fore de manu illius cuius esse assero: quo casu loquuntur isti tex. si haberem testes qui fuissent præsentēs tēpore cōtractus, & deponerent de veritate debiti, adhuc comparatio non esset necessaria: nec tunc loquuntur isti tex. f. Sed contingit interdum q. contractus sit sine testibus: quia creditor confidit de debitore postea incipiens dubitare petit à debitore quod faciat sibi vnam scripturam de manu sua, & debitor eam facit: quicquid olim esset, hodie Imperator consulit creditori q. de ipsa non confidat: quia debitor poterit eam negare, & creditor habebit difficultatem probandi q. sit de manu sua: unde consulit Imperator quod aduocet ad se testes, qui videant illam scribi à debitore. & possint deponere de hoc: nec expedit quod isti testes se subscribant: dummodo de hoc deponant: sed melius esset quod se subscriberent & dicit text. q. debeant esse tres: & non pauciores in

5 auth. si quis cautē deponere. j. qui po. in pig. habe. f. Aduertendū autem quod ad probandum veritatem debiti interdum sufficiunt duo testes, scilicet de iure antiquo indistinctē. ut in l. vbi numerus. ff. de testi. & de iure. C. si debitum non transcendebat quinquaginta libras auri & de iure aut. si nō transcendit libram auri, interdū requirunt tres. ut de iure. C. si transcendit. l. libras auri: & tūc etiā requiritur subscriptio eorum in instrū publico, vel priuato. ut in l. fi. §. si certum pet. & de iure aut. q. nō transcendit libram auri, & non cōcurrunt quatuor de quibus statim dicā: sed aliquid eorū deficit, interdū requiruntur. v. q. quatuor concurrunt. l. q. transcendat libram auri, * & quod fiat in ciuitate & q. fiat in scriptis. & q. ab imperitis literarum, vel parum peritis. ut in aut. sed nouo iure posita super d. l. fi. §. si cer. pet. & in corpore unde sumitur. de instru. caute. & fide. & tangitur per glo. in aut. at si contractus quæ suppletur per illam aut. sed nouo iure. dum

a dicitur ad sit arg. j. testificatio testium: quia si queritur quod requirantur, ut deponant se vidisse scribi: dicendum est (ut supra dixi) q. aliqui duo, aliqui tres. aliqui v. sicut requirerentur ad probandum veritatē si fuissent præsentēs tēpore cōtractus: & tūc dista scriptura priuata sit roborata per testificatiōes testium, qui viderint eam scribi: & etiā per comparationem literarum facit plenam fidem: sed alterū ipsorū. i. testificatio testium, vel sola comparatio nō facit plenā fidē: sed semiplenā: ita declarat bona glo. quæ est in l. si quis igitur. in aut. de instru. cau. & fide. in gl. quæ incipit. Si ergo super verbo faciamus. in fi. & ita debet intelligi ista aut. at si contractus: hoc tamē verū in schedulis, seu in apochis, & etiā in epistolis: in quibus de facili potest cōmitti fraus: ideo licet olim sufficeret dicta comparatio per istam l. comparationes. f. hodie nō sufficit: sed in libro rationum qui cōsuevit esse penes debitorem: in quo non sic de facili committitur fraus, sufficeret sola comparatio sine testibus. per l. cōparatiōes. quæ nō est correctā per tra. in aut. nisi in schedulis, seu apochis, secundū Bar. quod etiam tenet Bald. in d. aut. sed nouo iure. vbi tangit de ista materia comparationis. in scripturis autem publicis dicitur j. dicam in aut. at si contractus. f. No. ergo in secunda parte huius l. tria. §. q. scriptura ex qua fit comparatio, si est priuata, requirit subscriptionem trium testium. scriptura verō ad quam probandum sit comparatio, nō quæ prius fuit producta, & negata: licet requiratur præsentiam testium: non tamen requirit subscriptiones eorum: & hoc vult gl. quæ incipit [hodie] ibi [vel verius hic loquitur & c.] Est etiam alia differentia: quia de tribus testibus qui requiruntur in scriptura, ex qua fit comparatio, sufficit quod duo deponant de subscriptione omnium trium: sed de tribus qui requiruntur in scriptura, ad quam probandum sit comparatio quando contractus cōcedit libram auri, non sufficit testificatio duorum: imō debet omnes tres testificari quod viderunt eam scribi: & hoc vult gl. eadem glo. f. Secundū no. quod interuentus trium testium potest probari per duos: ut ibi: dum dicit. [siue cunctis: siue omnimodo duobus.] Et istud inducit gloss. super verbo [duobus.] Jad quoniam notatam. in l. ij. §. de bono. posses. secundū tabu. quod si confiteris testamentum fuisse factum, sed negas interuente merum vj. testium, potest hoc probari per duos ex eis: quia non deponunt de testamento: sed tantum de solennitate: postquam confiteris testamentum: sed negas solennitatem: sed si negas res etiam testamentum, non sufficerent duo: sed requirerentur septem: facit id quod dixi in l. exercendis. §. eod. quia si duo contradicunt instrumento testamenti quod non fuerunt præsentēs, sufficerent tres dicentes contrarium: quod imō fuerunt præsentēs ut reformetur instrumentum testamenti continens vj. testium.

9 f. Tertiū & vltimū no. in ver. [licet in semetipsum.] quod si produco contra te scripturam priuatam continentem aliquid contra me, non prodest mihi ad probandum aliquid pro me: licet si nō contineret contra me: ut §. de probat. l. instrumenta. Secus si ego non produco eam, sed tu. nam tunc possum ea uti pro me: potius quam vteris pro te: & iste est casus in aut. ad hæc. in prin. qui contradicit huic l. in illo ver. [licet in semetipsum.] quāquam aliqui dicant contrarium, quod ille verbi. corrigitur per aut. sed fallum est. quia in diuersis casibus loquuntur ista enim l. loquitur quando ambæ producebantur per me: & vna faciebat contra me, alia pro me, tamen si volebam ea uti pro me ad probandum alteram quæ faciebat pro me, non possum. authen. loquitur quando vna producebatur contra me, alia pro me, contra te etiam si illa non habebat subscriptionem trium testium, possum ea uti ad comparationem productæ per me: ita intelligitur authentica in primo casu. aliā nil adde ret ad l. C. f. In tertia verō parte huius l. in ver. [omnes autem.] nō alia tria. primū quod iudex potest committere comparationem peritis: ut notarijs: ut patet ibi dum dicit [comparationem faciunt.] sed tex. in corpore eod. tit. §. oportet. el primo. videtur dicere q. ipsemet iudex debet eam facere, & alteri non committere, quod etiam videtur semel glo. eo. tit. §. si verō nihil. quæ incipit qualiter. Sed dicit Ang. cōmunicando & bene, quod potest cōmittere nō ut fiat ipso absente: q. q. teneat stare relationi illorū, sed ut fiat ipso præsentē, q. teneat mentis: debet enim interuenire simul cū illis notarijs: q. si omnes cōcordant q. literæ sint similes, approbatur scriptura negata, nō reprobat. f. Item not. quod isti commissarii tenentur hanc relationem non referant vel deponant tanquam testes: sed potius tanquam in aut.

in arte periti: & de eo quod percipiunt iudicio intellectus potius
quã sensu corporeo: contrariũ videtur voluisse gl. q. tales nō te-
neantur iurare. ff. de ventre in spi. l. i. circa prin. vel dic q. non te-
nentur iurare eo modo quo testes. f. de veritate: sed de credulita-
te. & de eo quod eis videtur in iudicio rationis. ¶ Et no. q. isti pñt
reprobati sicut alij testes. vt in e. causam matrimonij. de proba. &
quod per eos factũ est. pñt per iudicem emendari. ff. qui iatis. co.
gan. l. arbitro. in ij. lectu. & quod ibi per Bar. ff. a. qui. app. nō licet
ibi per eundẽ. Adde q. etiam ille qui petit cōparationẽ fieri. de-
bet prestare iuramentũ q. non petit calumniosẽ. & q. nullo alio
modo potest probare suam intencionẽ: quia hoc est remediũ sub-
sidiariũ. vt in cor. autb. eo. tit. §. si verò nihil. & similiter ille cōtra
quem agitur & petitur fiet cōparatio. debet aliud prestare iura-
mentum. de quo eo. tit. §. si verò moriantur. & habetur hic in gl.
pe. quæ incipit. [scilicet perit]. ¶ Et dicit Bal. q. si ista iuramenta
omitterentur. non valeret comparatio: quia dantur pro forma: &
prohibentur aliter fieri. ¶ Vltimò no. cōparationem non posse
fieri nisi ex generibus scripturarum hic contentarum: etiam de
sensu partium. & hoc vult glo. quæ incipit [hoc refertur]. in ver.
[in semetipsum]. in fi. glo. Propter hoc dicit Bar. si pduco cōtra
scripturam. quam dico esse de manu tua. & tu negas. ego volo
q. fiat cōparatio de alia scriptura. quã cōfiteris esse de manu tua:
puta de libro rationum tuarum. quod nō possit fieri: quia nō est
de istis tribus gñibus scripturarũ. de quibus ista l. in alijs duobus
de quibus in aut. Itẽ q. si peto vt cōpellaris scribere aliã schedu-
lã. vt videat an ista quã negas. sit similis illi. qd̃ hic fieri nō debet
nec valeret talis cōparatio. Gul. de Cu. dicit cōtrariũ: & etiã Bal.
dicit Bart. errasse. & fuisse locutũ contra text. in §. j. qui incipit si
quis igitur. in corpore authenticorum. eo. tit. vbi dicit Imperator
quendam qui negabat scripturam esse de manu sua fuisse cōpul-
sum ad scribendum: vt fieret comparatio. nec est verum (vt dicit
Bal.) q. ista talis scriptura non sit de generibus hic cōprehensis:
quia imò est de genere forensium scripturarum: cum fiat de mã
dato iudicio & in iudicio: certẽ ad illum tex. potest responderi: q.
ille fuit cōpulsus secundũ obseruantia iuris veteris: sed post con-
stitutiones imperiales dantes formam. non habet locũ illa com-
pulsio. ista tamen responsio non multum placet: quia etiam tũc
rigebat ista l. vnde dictum Bal. videtur verius: & etiã mihi vide-
tur absurdũ dicere q. si cōfiteris aliquam scripturã esse de manu
tua. q. ego non possum illã inducere ad cōparationẽ alterius quã
negas. nam & si tu producis scripturã de manu tua cōtra me. fa-
teor esse de manu tua. & ego possum inducere ad probandũ meã
quã negasti: licet nō habeat subscriptionẽ triũ testium: ppter hoc
soli quia in producẽdo cōtra me asseris esse tuã. ergo idẽ in qua-
libet alia quam asseris esse de manu tua. nec ob. iste tex. nã fateor
q. ex alia scriptura quã hic cōtenta non possum petere q. fiat cō-
paratio quando negas: sed si tamen cōfiteris. non video quid re-
pugnet nec puto istam glo. bene dicere.

¶ Scriptura que redigitur ex archiuo publico. dicitur publica propter publicum tes-
timonium: scilicet illius qui p̃est archiuo: sine cuius subscriptione non staretur ei
et. nu. 4.

¶ Scriptura que dicitur publica: et an debeat continere annum et diem: et quid
in scriptura priuata?

¶ Quid in alia scriptura confecta ab officiali publico: ut a datarijs. vel gabellarijs. in his
que concernunt officium suum licet non sit in archiuo publico.

¶ De quo genere scripturarum possit fieri comparatio ad idẽ genus. vel diuersum?

A V T H E N T I C A.

Ad hæc. ¶ In aut. ad hæc. no. primò q. quaelibet scri-
ptura quã producis cōtra me. p te possum
vti cōtra te: etiam si sit scriptura priuata. & talis cui nō
sit credendũ pro te: quia eo ipso q. producis. videris fate-
ri omnia quæ in ea continentur esse vera: iuxta not. in c. c. olim.
de cens. extrã. per Bar. in l. post legatum. ff. de his quib. vt indig.
quod ego intelligo verũ si eam cōfiteor: aliã non possem me ex
ci iurare cōtra te. vt regula ex eo. de reg. iur. lib. vj. Gloss. j. huius
aut. oppo. ad hoc primũ dictũ de l. cōparationes. ibi dum licet in
semetipsum. Solue melius quã gl. quod ibi loquatur quãdo am-
bas ego produxi. f. vnam quã facit pro me: & aliam quã facit
contra. hic ego produxi vnam. & tu alterã: quod hic in producta
a te non requiratur subscriptio testium. patet: quia nihil adderet ad
l. c. ¶ Secundò no. & ad hoc semper allegatur. qd̃ scriptura quæ

redigit ex archiuo publico. dicitur publica: a
ppter publicũ testimonium. f. illius qui p̃est
est archiuo: sine cuius subscriptione nō sta-
retur ei: vt in l. fraudem. §. quoties. ff. de iure
fili. Contra hoc oppo. in gl. quæ incipit [non
dico]. quia si est publica. nñl addit ista aut.
ad l. quæ loquitur de publicis scripturis ibi:
vel publicis instrumentis &c. ¶ Sol. scriptura
publica dicitur quatuor modis secundũ Cy.
hic. sed Spec. in tit. de instru. ed. ponit alios
modos in §. nunc dicendum restat. propriẽ
aut loquẽdo scriptura publica dicitur illa
quæ est cōfecta manu notarij. qui est publi-
ca persona: & habet formã publicã cũ annis
dñi: indictione. loco. & tpe: & alijs notatis
in l. generali. j. de tabu. & de tali loquit. l. c.
sed largẽ loquẽdo. etiã si nō sit scripta ma-
nu publici notarij. vel nō habeat formã pu-
blicam: puta est quidam liber rationũ: si ta-
men reperitur in archiuo publico. dicitur pu-
blica scriptura: licet propriẽ loquẽdo sit scri-
ptura priuata: & hoc vult gl. hic: quæ incipit.
[non dico]. ¶ Statut sibi. sicut si esset p publi-
ca. p̃priẽ sumpta. Et ppter hoc dicit Barto.
quod cum respectu formæ sit scriptura pri-
uata vel respectu scribentis. si non sit nota-
rius: licet non habeat annos dñi. vel diem
stabitur sibi: quia ista non requirunt in scri-
ptura priuata: vt l. cum tabernã. §. Idẽ quæ
sunt. ff. de pig. non ex eo capite quod est pri-
uata: sed ex eo qd̃ est de archiuo publico. ¶
¶ & habet publicũ testimonium. Adde ¶ quod
idem est in scriptura confecta a quolibet of-
ficiali publico. licet non sit in archiuo pu-
blico: puta datarijs. vel gabellarijs. in his q̃
concernunt suũ officium: vt no. in l. quædã
§. nummularios. ff. de eden. Intelligo tamen
istum tex. quãdo producitur originalis scri-
ptura reperta in archiuo publico: cum testi-
monio tamen illius qui p̃est archiuo: als
si produceretur exemplum. non proficeret ad cōparationem:
vt patet cuilibet intuenti. ¶ Vltimò quicquid dicant aliqui. quos
refert glo. tene secundũ doct. q. de quolibet genere scripturarũ.
de quibus hic: & in l. c. potest fieri comparatio ad idẽ genus.
vel diuersum: puta publici ad publicum: forensis ad foresem &
sic de singulis: vel publici ad scripturam priuatam: & econuerso
secundũ opi. Azo. hic relatam per glo.

¶ Comparationi literarum quanta fides detur? et. nu. 1.

¶ Quot testes requirantur hodie ut deponant pro scriptura priuata. ad quam probandã
sit comparatio?

¶ Notarij si dicat instrumentum non esse scriptum de manu sua. et producat dicat con-
trarium: an tũc possit petere fieri comparationem ad alia instrumenta scripta de
manu sua?

¶ Instrumentum factum in longinquis partibus. quando faciat fidei. licet negetur serie-
ptum de manu illius notarij?

¶ Instrumentum ad hoc ut faciat fidei. quot testes requiratur? et. nu. 1.

A V T H E N T I C A.

Tsi contractus. ¶ In authentica at si cōtra-
ctus. No. q. duobus cōcur-
rentibus. f. q. cōtractus sit factus in ciuitate. & excedat
librã auris: si produco schedulã scriptam manu tua de tali
contractu. quam tu negas: non creditur soli comparationi. sine
alio argumento. i. sine testificatione testium deponentium quod
viderunt eam per te scribi: licet nō interfuerint cōtractui: qd̃ tñ
olim nō requirebatur: sed soli cōparationi stabatur: vt in l. c. quæ
per hanc corrigitur in hoc. Sed oppo. q. nō sufficiat ista duo: sed
& requiratur alia duo. i. q. cōtractus celebretur in scriptis: & qd̃
ab imperitis literarij: vt in aut. sed nouo iure. §. si cer. pe. & in cor.
vñ illa. & ista sumit. Sol. supple illũ tex. p illas: si intelligamus de
v. testib. dñi tex. dicitur [augmẽtũ]. ¶ Sed si volumus intelligi de tribus
vt dicit tex. in aut. si q. vult cautẽ deponere. j. qui po. in pig. hab.
¶ & in corpore vnde iuratur. de instru. caute. & fide. §. si quis

¶ Iurare. An periti in
arte teneant iurare.
vide per Bal. in ppe.
ff. in x. col. & in l. ne-
mini. circa fin. de ad-
uo. diuer. iud. Bar. &
Ange. in l. si vacat. i.
ff. de bo. vac. libro x.
Ant. de Bu. in c. ppo
fuisse. de pb. & in c.
venies. el. j. de test. Io.
An. Abb. & doc. in c.
fraternitatis. de frig.

¶ Scriptura publica.
Adde gl. & doc. in c.
j. extra eo. tit. in anti-
quis.

¶ Vel dicit. Adde gl. in
c. quoties cordis ocu-
lus. j. q. vij. Ang. in l.
j. §. editio. ff. de edẽ
do. Io. de Imo. in l. ij.
ff. quẽad. testa. aper.
Ab. i. c. j. ad fi. de pb.
Alex. de Imo. consi.
lxxvi. inci. Põdera-
tis his de qd̃ in the-
mare. in ij. vol. & in
cõfl. cxxij. inci. dis-
cussis hactenationib.
in j. vol.

¶ Publico. Adde q. li-
cet credat talis scriptu-
ra sumpta ex archi-
uo publico. tñ intel-
lige q. hoc p̃cedit in
territorio illi? ciuita-
tis vbi est archiuum
ita Bal. in l. ex p̃lo. §.
de pba. vel si pduce-
ret extra territorium
cōtra subsidiũ illi? ci-
uitatis. vel rōne con-
tracti? vel alia rōne:
tũc em. pharet. scdm
Pal. vbi §. quẽ refert
& sequit Alexan. de
imo. i. cõfl. cxxvij.
col. ij. in prin. in ver.
nō ob. q. credatur. in
j. vol.

² ¶ Requiritur. Adde doc in l. fin. C. si cert. pet. Bar. in l. admonē di. ff. de iureiur. Spec. ti. de instrumen. edi. in §. nūc videndum. & ibi lo. an. in addi. Doct. in l. chirographis. ff. de admini. tu torum.

igitur. * sufficit q̄ excedat librā auri: & sic non solum duo de quibus hic: sed istud solum sufficeret. si autē esset infra librā auri, sufficerent duo secundū glo. hic. Sed illi tex. fortiter contradicunt: q̄a indistinctē loquuntur, & dicunt requiri tres testes, & nō minus, vel pauciores: quod aut gl. dicit pro cederet quando testes interfuissent contrāctui, & deponerent de veritate contrāctus.

quo casu cōparatio non esset necessaria: sed quando nō interfuerunt contrāctui, sed scripturā: & sic de illa tantū deponūt, & sic est necesse deuenire ad cōparationem: ad hoc vt detur plena fides scripturę: etiam si sit. j. librā auri, puto requiri tres: siue sint subscripti, siue non, qui deponāt q̄ viderūt eam scribi: & pro certo ista veritas est bene cogitando. Et est vna glo. magna: quę loquitur satis ineptē: & tractat de effectu cōparationis quā diuido in tres partes. Primō enim tractat quāta fides detur cōparationi vīq; ibi. [Item cautius.] Secundō quot testes requiruntur hodie, vt deponant post scripturā priuatā: ad quā probandū sit comparatio vīq; ibi. [ex prādictis autem.] Tertiō ponendo prācticam recolligit per distinctionem ea quę s. dicta sunt. ¶ Circa primam partem gl. dicit q̄ olim sola comparatio sufficiebat: & sibi dabatur plena fides, si literę reperiebantur similes: hodie verō aliquādo relinquitur arbitrio iudicis, aliquando facit plenam fidem: aliquādo nullam. Primum dictum procedit in publicis scripturis, si produco cōtra te instrumentum publicū, quod negas esse scriptum manu notarij ibidē descripti: & non viuūt notarius, vel discipulus eius, qui possit testificari. * nec etiā testes ibi descripti. * quibus viuētibz & testificantibz nō esset opus comparatione & sic in subsidium deficiente omni probatione deuenitur ad comparationem: si apparet scriptura similis est, in arbitrio iudicis vel adhibere plenam fidem: vt no. gl. in l. comparationes super verbo testiū. dum dicit & videtur committi iudici an plenam faciat fidem cōparatio & c. An autem faciat aliquālē fidem i. semiplenam, secundū Ang. vt sic deferatur iuramentū in defectum probationis & sic differt scriptura publica à priuata: quia in publica licet oēs prādicti mortui sint, nihilominus deuenitur ad cōparationē: sed in priuata à testibus qui viderūt eam scribi: quia non expedit deuenire ad cōparationē quantū ad plenam fidem, sciendam, sed quantū ad semiplenā secus videtur: & ita limi to dictum gl. & doct. in ista materia qui simpliciter dicunt differentiam esse inter publicam scripturā, et priuatam: quia in publica mortuis testibus fit comparatio: sed in priuata non sed intellige vt dixi aliquando non facit plenam fidem, quādo viuunt testes qui viderunt eam scribi. & pro ea testificatur, & hic vult gl. dicere. dum dicit. [quandoq; etiam plus argumenti exigitur. vt hic.] Et adde quod hic dicit Bart. in ista materia & in l. nuda. ff. de dona. quod si scriptura priuata haberet subscriptionē partium & etiam trium testium: tunc etiam mortuis testibus, vel non deponentibus pro ea, propter tot subscriptiones comparatio faceret plenā fidem & isto modo intelligit l. scripturas. in prima parte. j. qui po. in pig. ha. & eius dictum videtur sequi Ange. hic: sed Bal. secundū Nic. de mat. in d. aut. sed nouo iure non videtur sequi sed etiam requiritur testificatio testium quod verū puto q̄a l. scripturas. in nullo facit pro Bart. & valde miror de ipso nā illa lex loquitur de subscriptione partium in prima parte legis nos loquimur in comparatione literarum: quia illa lex secundū verum intellectum tam glo. quā doct. loquitur totaliter quando pars contra quam producebatur schedula, confitebatur esse de manu sua: & si erat de manu tertij, confitebatur subscriptionem esse de manu sua. & ad istum casum loquitur iste tex. dum loquitur de subscriptione: non autem ad casum quando tota erat de manu sua: quia tunc subscriptio esset superflua: cōtra quam ego confitebar: etiam si nulli testes ibi erant descripti, statim scripturā contra se & heredem ipsius sine alia comparatione: & hoc vult prima pars illius legis: & sic nihil ad propositum. Secunda verō pars loquitur quando queritur an prāiudicet tertio habenti instrumentum publicum: & sic bene requiritur subscriptio trium testium & postquam confestatur per scribentes, adhuc comparatio non est necessaria. vnde non video qualiter Bar. fuerit motus per illam legem, ad dicendum quod sola comparatio sufficit propter dictas subscriptiones cū ibi ad compara

tionē nō deueniatur propter cōfessionē suā: vnde salua reuerentia sua ipse errauit hic: licet Bal. videatur ipsum hic sequi. Alij nullam fidem facit cōparatio. i. quando testes contradicunt cōparationi: quia tunc magis statim testibus & viuz voci, quā cōparationi: vt in corpore auth. §. si verō. & tale quod potest contingere quando testes deponūt pro scriptura, quę negatur quod viderūt eam scribi: & alia scriptura quę producit ad cōparationem, etiam cōstat esse illius, est omnino dissimilis: & sic debent pronūtiari contra scripturā productam, si testes pro ea nō deponent: sed quia deponūt: pronūtiatur contra eam & comparationem: & iste fuit casus de Armenia: qui contingit imperatori: testis etiā esse ecōuerso, quando litera reperitur omnino similis: & si comparatio approbat scripturam: sed testes reproban, dicentes q̄ non viderunt eam scribi: & sic stabitur testibus, & non cōparationi: & iste est casus in quo magis creditur viuz voci quā scripturę dubiæ sed quando est certa: dic vt in l. in exercitiis. c. tum est: & prādicta voluit glo. ibi. dum dicit [quandoque nullo modo & c.] ¶ In secunda parte in versi. [Item cautius.] gl. vult in effectu illud quod aliās suprà dixi: quod hodie cū mortui cū tela sit cōparatio quā olim: quia requiritur quod scriptura quę negatur, & ad quam probandam fit comparatio, nitatur augmento testium. Sed si queritur quot requirantur, distinguunt s. dixi. quod aliquando sufficiunt duo: aliquando requiruntur tres aliquando quinque: sed (vt s. dixi) credo qd qñ testes nō deponūt de veritate cōtractus: sed solū de scriptura, ad hoc vt illa scriptura possit per comparationem approbari, semper requiruntur tres: & non potiores: etiam si infra librā auri: non tamen requiruntur quod sint in ea descripti: sed sufficit quod deponant pro ea viui. ¶ si quis igitur. cum seq. * in aut. eo. * Et not. glo. in l. comparationes. quę incipit hodie. licet in scriptura ex qua fit comparatio, debeant esse subscripti: propter hoc reprobo vnum dictū Ange. satis mirum & perniciosum: & miror valde de ipso. nam dicit qd hodie in dubio testes se non subscribant. si produco cōtra telicū dulum hanc, scriptam manu tua, sine subscriptione testium, quam tu negas, non potes peruenire ad comparationem: sed istud est verum si nec extarent testes qui eam viderint scribi: & ita debet intelligi: aliās loqueretur contra tex. & gl. illam prādictam. Vt in glo. in vltima parte dixi q̄ aut producit priuata scriptura aut publica: & prolequere vt in glo. quę est clara. ex qua colligit differentia inter publicam, & priuatam: & etiā ex quo dixi in prima parte, & quod in publica nō est necessaria comparatio, si erat notarius. qui dicat eam subscripsisse, & pro ea testificatur. ¶ Sed querit Gul. de Cug. quid si dicat instrumentum non esse scriptum manu sua, producens verō dicit contrariū, & petit hanc comparationem ad alia instrumenta scripta manu sua, an debeat fieri: tenet qd sic: & dicit q̄ tex. in corpore vnde bar. aut. sumitur, videtur dicere quod non facit fidem: hanc debet intelligi quando notarius ibi confitetur esse de manu sua: secus si negat per hoc sequetur quod si fiat comparatio, & reperiantur literę similes, stabitur comparationi: & non suę negationi: alia frustra fieret: quod non placet. Nam si statim potius dicta testis de scriptura aliena, quam comparationi: vt suprà dixi multo magis debet dari notario de scriptura propria, quam comparationi. Dicit etiam Gul. quod licet notarius dicat esse scriptum manu sua: & sic non sit fienda comparatio scripturę: tamē hiet respectu signi: quia in alijs instrumentis est signum diuersum ab eo quod est in isto quod nūc producit: improbatur instrumentū, quod notarius non debet vti diuersis signis: sed eodē. Tene menti prādicta: ¶ quia omnia procedunt quando comparatio est posset sed si non est possibilis: quia producit instrumentum factū in longinquis partibus per notarium incognitū, & negatur esse scriptum manu illius: licet nō esset notarius qui pro eo deponat nec etiā testes: si tamē habet formā publicā & cōuetam sive ab qua testificatione vel cōparatione, stabitur ei: si producentis est legalis persona, & scriptura nō est in aliquo suspecta: hoc tēp. Mar. in vj. q. ne pereat probatio: quia negatio prāsumitur calumnia. arg. in l. prox. post prin. ibi: quid enim & c. de ista questione plenissimē habet in Spe. de instru. edi. §. restat. ver. quid si producit. quod etiā sentit Inn. in c. j. de cleri. pere. & Ang. & alij huc loquuntur. & vidi ita cōsultū per d. Fran. Tīg. de Pilis. & fuit op. Azo. in summa. ¶ Ex his quę s. dixi, quādo cōtra te vel cōtra tuum produci aliquid instrumentū de quāitate, vel re, produc

di ad quātitatē semper inspiciatis quā sit illa quātitas. nā si exce-
dat librā auri: & sic viginti duos aureos veteres, vel hodie saltem
vīg ad centum, inspiciatis an ibi sint descripti quinq; testes, vel
non quia si non essent nisi duo, instrumentum non faceret fidē:
vt hic in gl. circa medium. dum dicit. [sine scriptis tūc tres & c.]
de quo pauci perpendunt: ideo notarij qui iura ignorant, de leui
possunt decipi: credentes quod sufficiāt duo regulariter: vt l. vbi
numerus. ff. de testi.

¶ Ille qui semel produxit instrumentum in iudicio, potest post productionem repor-
tare secum originale: nec tenetur dimittere apud notarium: nec aduersario tenetur
dare originale, sed copiam eius sine die & consule, & quid si velit instrumentum
accusare de falso? & m. 4.

¶ Qualiter hoc producatio possit fieri altero de tribus modis?

¶ Quod semel produxit instrumentum: non tenetur iterum producere ad instantiam aduer-
sarij: nisi quando aduersarius dicit se velle redarguere illud de falso: & ultra hoc
verit de calumnia, & se subscribit ad poenam talionis: & quid in protocollo?

¶ Quod illa subscriptio, & etiam iterata productio, debeat fieri coram iudice criminis.
¶ Illi qui dicit se instrumentum velle accusare de falso, non tenetur dicere in qua parte ve-
lit accusare: nec de hoc est interrogandus.

¶ Ad impossibile non potest quis compelli: & excusatur si non facit id quod facere non po-
test sine suo dolo, vel culpa.

¶ Nulli heredes iuramentum, qui tenentur exhibere codices, si dicant se non ha-
bere.

¶ Casus triuitius qualiter probetur per iuramentum?

¶ Appellatus si petat ut appellatus producat sententiam latam pro se, & a qua fuit appella-
tum, & ille ad mandatum iudicis non producat, nulla subsistente rationabili cau-
sa, potest iudex pronuntiare quod si unquam illa sententia producatur, non habeat
vigorem sicut hic, si non producatur instrumentum & c.

¶ Ipsi iterum producere instrumentum si dicat esse deperditum, & non vult iurare, ut
hic: licet hoc casu repellatur instrumentum tanquam falsum, non tamen dictus con-
tineatur in non producendo puniri de falso.

¶ Si quis se conscientia ultra quam sit de iure, non excusat a culpa: sed a dolo sic.

¶ Lat sententia que transiit in rem iudicatam, non potest peti ut exhibeatur instrumentu
tanquam si dicat se velle ipsum de falso accusare. vide tamen m. 11.

¶ Quis si pendente prima causa non fuisset allegatum suspectum?

¶ Quis si aduersarius velit allegare falsitatem ex alia causa, quae non colligitur ex inspec-
tione scripturae?

¶ Notarius si scripsit talis produxit quoddam instrumentum non abolitum nec cancella-
tum, nec in aliqua sui parte uitiatum: in quo sic se continetur, quod ita incipit a m. fi-
nit, & hoc parte presente & tacente: & postea reperitur quod in aliqua parte est
uitiatum an nocet?

¶ In positi quis excipere ciuilitur contra instrumentum falsum, ut obtineat pro se senten-
tiam, & non accusare criminaliter?

¶ Licet accusauerim de falso, & succubuerim, non prohibeor dicere testamentum nullum
ex alia causa.

¶ Enunciatus de falso si succumbat, an possit postea de falso accusari criminaliter?

¶ Producent instrumentum falsum, sicut potest accusari de falso: ita & producent falsum
scripturam priuatam, & quando procedat?

LEX

XXII.

Vm quidam. ¶ Instrumentum semel productū
in iudicio, & etiā per testes ap-
probatū, si videbatur suspectū, si petat iterū produci: ga-
petens dicat se velle pbare ipsum falsum, debet iteratō
productū modo petēs iuret se nō calūniare hoc petere: sed qd cre-
dit falsitātē pbare posse: & qd etiā subscribat se ad poenā talionis:
& nisi iterū producatur, fidē nō facit pro eo qui semel produxit:
nisi iuret se nō posse producere: qd est perditū: & qd ipsum nō ha-
bet, nec dolo desit habere: hac tñ petitio fieri non pot post eā
fuit sententiā, & que trāsiit in rē iudicatā: sed tñ lite pēdē
te h. d. ista lex singularis: ex qua multa & multa bona colliguntur.
¶ No. primō ex hac lege qd ille qui semel pduxit instrū in iudicio,
pot post productionē reportare secū originale, nec tenet dimit-
tere apud notariū, qd patet: qd si remāisset apud notariū, nō pe-
teret ab eo qd iterū ipsum produceret: sed a notario qd ipsum exhi-
beret: cuius cōtrariū hic patet: & hoc ne originale perdat: sic etiā
eadē rōne nō tenet aduersario originale dare: sed copīā eius sine
die & consule: vt no. j. de app. l. eos. §. super his. in glo. super verbo
& c. exēpla. & l. a. procōsulibus. & l. qm. ¶ Potest aut fieri hac pro-
ductio altero de tribus modis. Primo qd trāscribat tenor instrū de
verbo ad verbū in actis: & tunc ipse tenor efficitur de actis: & ita
feratur in curia Romana: & tunc dicit Io. An. qd si aduersarius
vult habere copīā, debet petere copiam illius transumpti: nō au-
tem qd iteratō producat originale pro copia danda: vt per ipsum
in nouella. in c. qm cōtra falsam. super verbo instrū. extra de
proba. facit l. chirographis. ff. de adm. tut. Secūdo qd nō transcri-
batur de verbo ad verbū, sed ponat effectus: puta talis produxit

tale instrū, qd sic incipit, & finit in quo cō-
tinetur in effectu qualiter talis vedit talē
rem pro tāto pretio & c. si tātum transcriba-
tur copia instrūmēti: & his duobus casibus
non expedit etiā pro ferenda sententiā qd
iterum producatur ad instructionem iudi-
cis: quia satis est instructus. Tercio modo qd
nihil de eius tenore vel effectu transcribat:
sed solum principium & finis instrumenti:
& tunc iterum erit producendum pro obti-
nenda sententiā ad instructionem iudicis:
etiā si aduersarius non petat iterum pro-
ductū: vt no. in loco præallegato in d. c. quo-
niam non antē sufficit scribere in actis pro-
ductionem instrumenti: nisi aliquid de præ-
dictis tribus fiat: quia incerta esset productio:
Specu. arguit aliquos de falsitate, qui por-
tant plenum sacculum de scripturis: & dicūt
ego produco omnes istas scripturas, & post
reportat: & sic ignoratur quā sint illae. ¶ Se-
cūdo not. quod ille qui semel produxit in-
strumentum, non tenetur iterum produce-
re ad instantiam aduersarij: nisi quādo ad-
uersarius dicit se velle redarguere ipsum
de falso. & ultra hoc iurat de calūniā: & se
subscribit ad poenam talionis. Et per hoc
dicunt doc. quod si produxisti instrumentum publicū, non po-
tes dicere quod mihi producas etiam protocollum, vt videatur
an concordet cum meo: quia nō teneor, nisi dicas te velle instru-
mentum accusare de falso: & alia facias de quibus hic. & quia si
discordaret a protocollo, potius staretur protocollo: tanq; magis
originali scripturā. vt not. in l. Sempronius. ff. de leg. ij. & in au-
then. de tabellionibus. Ex hoc etiam dicit Bart. quod si aduersa-
rius petat sibi dari copiam instrumenti cū die & consule, dicens
qd vult instrumentum accusare de falso: nō est danda cum die &
consule: nisi præstet iuramentum de quo hic: & etiam se subscri-
bat ad poenam talionis. Bald. limitat, dicens hoc esse verum quā-
do dicit se velle accusare criminaliter, ita loquitur ista lex. sed si
diceret se velle ciuilitur excipere, nō requireretur hoc iuramen-
tum: nec ista subscriptio: quod puto satis bene dictum: quia tunc
non queritur de poena imponenda: cum ex crimine probato
per modum exceptionis poena non imponatur. vt not. in l. ij. §. si
publico. ff. de adul. nisi in quibusdam casibus: vt ibi not. in c. j. de
exceptionibus. facit l. Lucius. ff. de inf. ¶ Tercio not. quod illa
subscriptio & etiam iterata productio debet fieri coram iudice
criminis: & sic coram iudice malefactorum: licet causa ciuili-
lis in qua fuit facta prima productio pendeat coram vicario:
vt patet ibi. [apud iudicem criminis.] ¶ Quarto not. secun-
dum Iacobum de aretio quod ille qui dicit se instrumentum
velle accusare de falso, non tenetur dicere in qua parte velit ac-
cusare: nec de hoc est interrogandus: quia tunc non illa tan-
tum particula deberet exhiberi, sed totum instrumentum ex-
hibendum est: quia non potest aliter deliberare. facit cap. ac-
cepimus. cum ibi not. extra de fide instrumentorum. Dicit Al-
bericus hoc verum nisi quando petit exhiberi cum die & con-
sule: quia tunc debet dicere quod vult accusare circa diem
& contulem. Baldus videtur dicere contrarium: certē quan-
do petitur exhiberi originale, non expedit quod petat cum
die & consule: quia non potest aliter exhiberi nisi prout iu-
cet: sed tunc habet locum illa petitio quando petitur copia
instrumenti: quia non est danda cum die & consule: nisi cum
dicit se velle accusare de falso: & tunc dic vt. §. dixi. distin-
guendo criminaliter, vel ciuilitur. ¶ Quinto not. in ver. [sine
autem.] quod ad impossibile non potest quis compelli. &
excusatur si non facit id quod facere non potest sine suo do-
lo, vel culpa. facit l. si ideo. cum ibi nota. j. de his quibus vt
indig. Et hoc not. secundum Baldum pro heredibus vsura-
riorum: qui tenentur exhibere codices: vt si dicant se non ha-
bere, nec ad manus suas peruenisse & iurent non sint vterius
cogendi. vt not. in elementina prima. de vsuris. in glossa quae in-
cipit, quid si dicatur. ¶ Item allegatur iste text. quod calus for-
tuitus probatur per iuramentum: sed hoc declara, vt hic not.

¶ Originali. An pdu-
cto instrumēto sit ne-
cesse producere instru-
mēta originalia. vi-
de per Bal. in l. ij. ff. de
fi. instr. in recollectis
Inno. in c. cū in iure,
circa fi. ff. de ol. dele.

¶ Ad impossibile.
Quot modis aliqd
dicat impossibile. vide
gl. in §. impossibile.
insti. de here. inst. gl.
in §. si impossibile. in-
sti. de inut. stip.

¶ Iuramentū. Adde Ia.
de Arc. l. scire oportet.
in §. sufficit. ff. de
exc. tut. Bar. in l. j. C.
de positi. Bal. in l. qd ac-
cusare. C. de edendo.
Ang. l. nō exigim. &
& est in l. ij. in §. qd
dixim. ff. si qs caut.
Spec. tit. de dila. in §.
fi. ver. in summa. Ar-
chid. & Io. An. in c. j.
de dolo & cō. li. vj.
Io. de Imo. in c. que-
relā. de pec. Bar. cō-
sil. inci. Ex factio pro
ponitur qd ex causa.

a ¶ De falso. Adde eūdem Bal. in l. si q̄s de curio. j. ad leg. cor. de fal. & do. Alexan. de imo. in cōsil. lxxvj. col. j. in i. vol. & adde q̄ stante statuto q̄ falsificans in instrumentū puniatur tali poena. q̄ talē statutū habet locū in falsificacōe acta. ita Bart. in l. in fraudem. s. neq. ff. de iur. sis. & Bal. in cōsil. cxxvj. in ij. vol. & p̄ Gād. in tractatu malef. in tit. de fal. & p̄ Ange. are. in tra. malef. in verb. falsario. col. fi. Franc. Cur.

in glo. quæ incipit: [quia præsumitur.] in
contrario facit de l. si creditor. j. de pig. act.
& plenius per Bar. in l. si quis ex argentijs
§. si. ff. de eden. Vtcrius not. in versiculo [q
si prædictum.] bonum tex. pro eo quod no.
Inno. in c. g. perpetuus. extrâ de fide instru.
quod etiam refert Bar. in l. j. §. de eden. q. si
appellâs petat vt appellatus producat ien-
tentia latam pro se, & à qua fuit appellatus,
& ille ad mandatû iudicis nō producit, nul-
la subfistēte rationabili causa, potest iudex
pronuntiare qd' si vnquā illa infia produca-
tur, nō habeat vigorē licet hic: si nō pducit
tur instrumentû, q' sit penitus vacuatû: &
nulla fides sibi detur contra aduersarium,
puto tñ hanc interlocutoriâ nō nocere quo

ad alios, quominus contra alios possit uti: prout in simili habetur
9 per Inn. in c. causam quæ. qui filij sint legi. † Item no. in ver. [ne-
que.] casum. qd' licet isto casu repellatur istud instrumentum tan-
quā falsum: vt patet s. dum dicit [quasi falsa chartula &c.] non
tamē dictus cōtumax in nō producendo puniē de falso: sed so-
lum vt careat vsu instrumenti: & hoc quia potius culpa pōt sibi
imputari quā dolo: si fortē scrupulosa conscientia ductus non
vult iurare non habere, nec dolo desisse habere: licet ita sit in
veritate. Ex quo no. quod scrupulosa conscientia vltra quā sit
de iure, non excusat à culpa: sed à dolo sic. secundū Bal. qd' tene-
mentī: & sic propter culpā perdit commodū instrumenti: sed
10 quia caret dolo, nō puniē criminaliter. † Vltimò not. q' lata snia
quæ transiuit in rem iudi. non pōt peti vt exhibeatur instrumen-
tum: etiam si dicat se velle ipsum de falso accusare. Sed cōtrā de
ti. j. si ex fal. instru. & l. Diuus. de re iud. in quibus habetur quod
etiam post sententiam quæ transiuit in rem iudicatā, potest quis
allegare falsitatem instrumenti, vel testium: & petere sententiā
rescindī mediāte resti. in integ. Hoc est difficile contrariū: quod
format glo. si. & respondit ipsum procedere quādo lite pendens
te non fuisset de falsitate quæsitum: sed hic fuit: vnde amplius
quæri non potest hanc etiam solutionem videri tenere Bar. in
l. qui agniti. ff. de excep. & Inno. expressē in c. licet causam. post
prin. de proba. Ista solu. videtur contra tex. quia hic nō fuit quæ-
sitū de falso: sed dicebat se velle accusare de falso: & dicitur hic
q' hoc potest dicere ante sententiā: non post. Dicunt quidam
quod imò ab ipso principio allegauit instrumentum fore suspe-
ctum de falso, & propterea produciens fuit coactus officio iudi-
cis fidem imponere instrumento, faciendū examinari testes pro
eo secundū quod habetur in l. iubemus. s. de proba. vt patet in
prin. huius legis ibi: dicit [eique fidem imposuerit &c.] hoc
tamen non nocet parti aduersæ, quominus iteratō possit dicere
se velle ostendere falsitatem instrumenti, non obstante imposi-
tione fidei, quousq; pendet causa: sed ea expedita per sententiā
diffinitiuā hoc dicere non potest: sed si à principio nō allega-
set instrumentum suspectum de falso, & non fuisset sibi imposi-
ta fides, fatentur q' etiam post sententiā diffinitiuā posset al-
11 legari falsitas. † Alij dicunt q' aut quærimus an post sententiā
possit petere q' instrumentum producat ad præparandū viā
accusationis, & non potest peti: & ita loquitur hic. Aut non pe-
titur q' iterū exhibeat, sed allegatur falsitas, & offertur probatio:
quia fortē potest probari absq; iterata exhibitione: & tunc faten-
tur contrarium per leges in contrariū allegatas. Alij vt Nic. ma.
& Bal. dicunt q' aut aduersarius vult redarguere instrumentum
de falso ex inspectione ipsius instrumenti ratione cancellaturæ,
vel alterius euidentis defectus: & tunc quia ista falsitas fuit se-
mel allegata, & purgata propter examinationes testium: licet ite-
ratō super ea sit audiendus lite pendente, quia illa interlocuto-
ria non claudit sibi viā, quousq; pendet lis, ea tamen finita per
diffinitiuā iterum non potest allegari sed si vellet allegare falsi-
tatem ex alia causa quæ non colligitur ex inspectione scripturæ,
fatentur q' poterit allegare per leges contrarias: quia de illa
non fuit vnquā quæsitum & dicit Bald. q' est illa rei veritas &
12 est satis notabilis intellectus. † Nunc quæritur quid si notarius
scripsit talis produxit quoddam instrumentum non abolitum,
nec cancellatum, nec in aliqua sui parte vitiatum: in quo sic &
sic continet; quod ita incipit: & ita finit, & in hoc parte præsentē

& tacēte: postea reperit q̄ in aliqua parte est vitiatū, an nocēti-
Rū deo nō: post quā fuit semel imposita fides: q̄ potuit hoc fieri
post: & hoc p̄bat in l. si. ff. si tabu. testa. nullā extra. & si per Bart.
qui etiā allegat istū tex. in princ. ibi dum dicit. [etique fide impo-
suerit.] Dicit etiā Io. An. post Inn. in d. c. qm̄ cōtra fallam. de ph.
super verbo. insistorū. vbi optimē declarat: & ibi oīno vide q̄ qm̄
pars est præsens, & tacēs, nec p̄testat, & permittit ita scribi: vide-
tur sateri q̄ insūm sit sine vitio. nam postea pōt accusare de falso
sō respectu tenoris insūsi: sit ergo cautus in protestādo qd̄ sibi
saluū fuit fusi, & allegatio falsitatis. † Vltimō quæro, quare accu-
sabat criminaliter: nōne melius esset sibi excipere ciuilem vt ob-
tineret pro se sententiā: quā accusare criminaliter ad poenā impo-
nendā: de quo nihil lucrabatur: sed ponebat se in periculo & in dī-
criminē poenæ si nō p̄baret falsitatē: p̄pter hoc dixerūt, quidam
quos refert glo. quæ incipit [quæ inscriptiones.] q̄ nō posterius ei
uuliter agere, vel accusare, quousq̄ accusasset criminaliter: p̄pter
aliquas leges allegatas hic in glo. sed gl. reprehēdit: q̄a imō etiā in
arbitrio & electiōe sua an incipiat à ciuili, vel criminali: vt in l.
damus. j. de fal. Doct. dicūt q̄ hoc est verū cōtra ipsum crimino-
sum: sed cōtra aliū qui sentit cōmodū ex crimine nō pōt agere
ciuilitē: nisi primō criminosum accuset criminaliter: & hoc
modo p̄cedit opi. illorū: & etiā isto modo loquitur per legi-
stas allegatas: & hoc si criminosus viuūt: si ergo p̄ducit cōtra
insūm falsum ignoranter, videt q̄ non possim excipere de fal-
sitate, si notarius viuūt, nisi primō accusem notariū de falso: & si
ciam ipsum puniri: & tunc sententiā lata cōtra eū faciet fidē p̄ne
in causā ciuili: vt in l. j. s. vbi cau. fil. Tene mēti: sed si notarius
14 viueret possem excipere. † Scias etiā q̄ licet accusauerim de fal-
so, & succubuerim, nō p̄pterea phibeor dicere insūm nullū et
aliā cā: vt est tex. in l. Lucius. ff. de pe. hære. facit l. eū q̄ s. de ius.
offic. testa. Item si excepi de falso, & succubui, an possim postea
de falso accusare criminaliter: dic q̄ sic: per id quod no. Innocen-
c. si. de ordi. cogni. vbi dicit q̄ illud in quo quis succubuit, non
excipiendū, nō prohibet iterū in alio iudicio deducere agendū:
nō sic ecōuerso: quod tamē videtur intelligendum nisi exceptio
mea fuerit repulsa tanquam nō vera, & non subsistente hābitate
per l. in autē. s. si. ff. de neg. gest. & l. quod in diem. s. si. rōnē ff. de
15 cōpē. & vide oīno in Spe. eo. tit. s. insūm. ver. pe. & fin. [No. etiā
hic Bal. in prin. super ver. [chartulam.] cum glos. quæ exponit
a priuatā: q̄ sicut producens insūm falsum pōt accusari de falso:
vt s. eo. l. ij. ita, p̄ducens falsā scripturā priuatā. Sed hoc est vo-
rum qm̄ erat, p̄ducibilis: ita dicit gl. hic: q̄a faciet fidē plenariū
qualēqualem: vt q̄a erat scriptura notata tribus testibz: aliis tē-
de se nō habet effectū, etiā si sit vera, nō tenetur p̄ducēs de fal-
so: quia neminē læsit, vel lardere potuit: ad hoc solet allegari glo.
quæ est in l. damus. j. de falsis. super verbo priuatas.

*Plus ualere quod agitur, quam quod simulatè
concipitur. Rubrica.*

2 **¶** Scriptura quando discordat à rei veritate, statuer veritati: & nō scripturæ. **¶** *do stetur scripturæ, & non veritatit*

LEX

J.

N contractibus. *Ista l. premiunt ut quod postea dicitur*
 his modis exemplificat: primo quando simul
 fuit circa personas contrahentium: quia in scriptura
 continetur quod unus contrahens, & reuera
 contrahens: ut in l. ij. & in l. iij. postea quando co
 ratio respectu contractus: ¶ quia in scriptura con
 trahens contractus: puta emptionis: & reuera agitur
 pignoris: & hoc in l. emptione: & illa simulatio fit
 ut usurarius, qui recipit pos. pignori: & ne habet
 actus in sorte: ut j. rit. alius q. volunt q. fiat insu
 tionis, cum pacto de retrovendendo cum emp
 o pacto lucretur interim fructus: ut in l. ij. de pos
 & vendito. Sed si ex coniecturis potest appere
 sit simulatus: & in fraudem usurarium: quia tal
 cum minori pretio quā valeat, ex quo va. color
 latur presumptio: & preualebit quod si iustitiam
 reputabitur pignus, non emptio: & sic computa
 buntur